

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

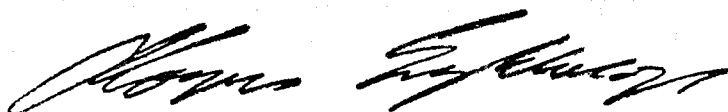
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

8. juni 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 15. juni 2001 –
dagsordenspunkt rådsmøde (landbrugsministre) den 19.-20. juni 2001 –
vedlægges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes op-
taget på dagsordenen for rådsmødet.

AKTUELT NOTAT
Rådsmøde (landbrug) den 19. – 20. juni 2001

1. BSE
- Den seneste udvikling i situationen.
KOM dok. foreligger ikke.
Drøftelse.
Side 7

2. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/425/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter.
KOM (2000) 574 endelig.
Vedtagelse af fælles holdning.
Side 6

3. (Evt.) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin
KOM (2001) 20 endelig
Vedtagelse.
Side 11

4. Udkast til Rådets resolution om dyrs velfærd under transport.
KOM dok. foreligger ikke.
Vedtagelse.
Side 20

5. (Evt.) Forslag til Rådets direktiv om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest.
KOM (2000) 462.
Vedtagelse.
Side 21

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 95/53/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet, samt direktiv 70/524/EØF, 96/25/EF og 1999/29 EF vedrørende foder.
KOM (2000) 162.
Endelig vedtagelse.
Side 23
7. Ændret forslag til Europa Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer.
KOM (1999) 654.
Vedtagelse af fælles holdning.
Side 29
8. (Evt.) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin.
KOM (2000) 59 endelig.
Vedtagelse.
Side 33
9. Forenkling af landbrugslovgivningen.
* Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1259/1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikts ordninger for direkte støtte.
KOM (2000) 841.
Vedtagelse.
* Orientering fra Kommissionens repræsentant med status over det igangværende arbejde med forenkling
Drøftelse.
Side 36
10. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EF) nr. 1638/98 for så vidt angår forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie.
KOM (2000) 855 endelig.
Vedtagelse.
Side 38
11. Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager
KOM (2001) 36.
Drøftelse.
Side 42

12. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød.
KOM (2001) 87 endelig.
Vedtagelse.
Side 46
13. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle.
KOM (2000) 834 endelig og 838 endelig.
Vedtagelse.
Side 52
14. Handlingsplan for biodiversitet: Landbrug
Rådets konklusioner.
KOM (2001) 162 endelig, Bind III.
Vedtagelse.
Side 54
15. (Evt.) Den Franske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren.
KOM dok. foreligger ikke.
Vedtagelse.
Side 57
16. Europæisk konference om økologisk landbrug og økologiske fødevarer (anmodning fra den danske delegation).
KOM dok. foreligger ikke.
Vedtagelse af Rådets konklusioner.
Side 59
-

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG) 19. – 20. JUNI 2001

1. BSE

Den seneste udvikling i situationen.

KOM dok. foreligger ikke.

Uændret genoptryk af aktuelt notat af 10. maj 2001.

Baggrund

Rådet forventes at gøre status over de trufne BSE foranstaltninger, herunder evt. de nationale foranstaltninger.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Rådet forventes at foretage opfølgning af konklusionerne fra rådsmødet (landbrug) den 29. - 30. januar 2001 og tidligere rådsmøder, som indeholder retningslinier for den løbende opfølgning. Konklusionerne omfatter bl.a. fremadrettede beslutninger vedrørende nye tiltag til imødekommelse af forbrugernes behov for sikkerhed ved oksekød og Kommissionens overvågning af landenes gennemførelse af BSE foranstaltninger.

De tidligere vedtagne BSE foranstaltninger er følgende:

BSE risikomateriale:

- Fjernelse af BSE risikomateriale, i kraft fra 1. oktober 2000. Danmark har iværksat dette 1. marts 2000.
- Listen over BSE risikomateriale udvides med tarmen hos alt kvæg, i kraft 1. januar 2001.
- Anvendelsen af rygmarvsstøder forbydes, i kraft 1. januar 2001.
- Forbud mod maskinsepareret kød fra rygsøjle og hoved, i kraft 1. oktober 2000. Danmark har iværksat 1. marts 2000. Fra 1. april 2001 totalt forbud mod maskinseparering af kød fra kvæg.
- Listen over BSE risikomateriale udvides med rygsøjlen hos kvæg over 12 måneder. I kraft 1. april 2001.
- Import af oksekød fra tredjelande skal opfylde kravet om fjernelse af BSE risikomateriale, med mindre landet er BSE frit, i kraft 1. april 2001.

BSE overvågningsprogram:

- Iværksættelse af nationale BSE overvågningsprogrammer for grupper af risikodyr over 24 mdr., i kraft 1. januar 2001. Danmark har iværksat 1. oktober 2000.
- Ændring af overvågningsprogrammet til test af risikogruppe dyr over 30 måneder, omfattende alle nødslagtede og stikprøver af selvdøde, i kraft 1. januar 2001. Test af alle slagtedyrl over 30 måneder, i kraft 1. juli 2001.
- Test af alle selvdøde dyr i etårig periode, i kraft 1. juli 2001

Øvrige foranstaltninger af hensyn til forbrugerne i EU:

- Forbud i seks måneder mod anvendelse af kød- og benmel (undt. fiskemel) i foderet til fødevarereproducerede dyr, i kraft 1. januar 2001.
- BSE test af slagtekvæg over 30 måneder før markedsføring, i kraft 1. januar 2001
- Fjernelse af rygsøjlen er iværksat pr. 1. april 2001 og foretages hovedsagelig på slagterier, men kan også foretages på opskæringsvirksomheder og i visse detailforretninger.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om statusredegørelsen.

Gældende dansk ret

Følgende regler er udstedt i medfør af Fællesskabets seneste beslutninger om bekæmpelse og overvågning af BSE: Bekendtgørelse nr. 1382/2000 til 1390/2000. Disse bekendtgørelser er senere fulgt op af en række bekendtgørelser om bl.a. fjernelse af rygsøjlen og anvendelse af maskinudbenet kød.

Konsekvenser

Dersom Kommissionen modtager oplysninger fra medlemslandene, som giver grundlag for frygt for, at de truffne foranstaltninger ikke fungerer efter hensigten eller ikke er tilstrækkelige, forventes det, at Kommissionen vil lægge op til justeringer og stramninger af BSE foranstaltningerne.

Beskyttelsesniveauet

Statusopfølgningen berører ikke beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§ 2 udvalget (landbrug) har indtil videre ikke haft bemærkninger til sagen. Udvalget er på ny blevet hørt den 7. marts 2001 og har i den forbindelse understreget, at erhvervet ønsker ligestilling i forhold til vilkårene i de øvrige medlemslande. Dette blev understreget igen ved en høring den 9. maj d.å., På dette møde foreslog Landbrugsrådet, idet der blandt an-

det henvistes til forlængelsen af forbudet mod anvendelse af kød- og benmel, at man i teknisk regi burde overveje reglerne vedrørende test af samtlige dyr over 30 måneder, idet man ved den løbende udfasning af de ældre dyr ville komme i en ny situation. Kødbranchens Fællesråd understregede, at man var stærkt imod en eventuel sænkning af testalderen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 1. december 2000, (orientering) den 26. januar 2001 samt (forhandlingsoplæg) den 23. februar 2001, jf. aktuelt notat af 30. november 2000, 18. januar 2001, 1. februar 2001 samt supplerende aktuelt notat af 19. februar 2001. Orienterende notat om udfaldet af mødet i Forvaltningskomitéen for Oksekød den 12. december 2000 er fremsendt den 15. december 2000. Orienterende notat om udfaldet af mødet i Den Stående Veterinærkomité den 7. februar 2001 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 14. februar 2001. Sagen har desuden været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 20. marts, den 20. april 2001 og den 18. maj, jf. aktuelt notat af henholdsvis 8. marts, 17. april og 10. maj 2001.

-
2. **(Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/425/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter.**

KOM (2000) 574 endelig.

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 17. april 2001. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 574 af 19. oktober 2000 fremsendt forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter som ikke er bestemt til konsum og ved forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 90/425/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter. Forslagene er oversendt til Rådet den 19. oktober 2000.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEF art. 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TFE art 251 da forslagene vedrører veterinærforhold og berører folkesundheden.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene er en af de aktioner, der er omtalt i Hvidbogen for fødevarer sikkerhed. Hovedformålet er at forbyde genanvendelse i fødekæden af døde dyr og til fremstilling af foder alene at anvende affald fra slagtedy, der er godkendt til konsum.

Formål og indhold

Kommissionen har udarbejdet forslaget som resultat af en konference om kød- og benmel i juli 1997 og tilkendegivne synspunkter fra de berørte parter vedrørende et forbud mod anvendelse i foderkæden af selvdøde dyr. Den Videnskabelige Styrekomité har afgivet en række udtalelser vedrørende animalske biprodukter og deres anvendelse og Kommissionen har foretaget inspektioner i medlemslandene for at vurdere landenes forvaltning af risikofaktorerne vedrørende destruktion af animalsk affald.

På denne baggrund har Kommissionen fundet det nødvendigt med en grundlæggende revision af bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalske biprodukter.

Med forslaget er det målet, at udelukke højrisikoaffald helt fra fødekæden, opstille alternative metoder for anvendelse eller bortskaffelse af animalsk affald, styrke kontrollen, opstille nye rammebestemmelser for sektoren for animalske biprodukter, skabe forbindelse med EF-retsforskrifterne på miljøområdet og samle og forenkle bestemmelserne.

Forslaget regulerer de sundheds- og dyresundhedsmæssige betingelser i hele kæden fra indsamling, indførsel, transport, opbevaring, forarbejdning til anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter, der ellers kan udgøre en risiko, og som ikke er egnet til konsum.

Et væsentligt element i forslaget er inddelingen af de animalske biprodukter i tre kategorier, med betingelser for mulige anvendelser.

Kategori I affald foreslås bl.a. at omfatte dyr mistænkt for eller bekræftet med en TSE sygdom, dyr fra zoologiske haver og selskabsdyr, BSE-risikomateriale og selvdøde dyr, dyr og animalske produkter med forbudte stoffer samt spildevand og slam fra slagterier hvor BSE-risikomateriale udtages. Affaldet skal forbrændes uden nogen mulighed for genanvendelse.

Kategori II affald foreslås bl.a. at omfatte gylle og indhold fra fordøjelseskanalen fra pattedyr, spildevand og slam fra almindelige slagterier, dyrekroppe med restkoncentrationer af veterinærlægemidler og selvdøde dyr. Denne kategori vil desuden omfatte alt som ikke specifikt falder under kategori I og kategori III. Affald kan udover forbrænding forarbejdes i godkendt virksomhed på betingelser. Fedtdelen vil kunne anvendes til teknisk brug eller til gødning. Ved forarbejdning på destruktionsanstalt ved tryksterilisering ved 133° C i 20 min. kan kød- og benmelsdelen anvendes til gødning, biogasfremstilling eller kompostering. Materiale fra fisk kan anvendes til ensilage under nærmere betingelser, der senere vil skulle fastsættes. Gylle og indhold fra fordøjelseskanalen indsamlet på slagterier kan uden yderligere behandling anvendes i et biogas eller komposteringsanlæg og kan spredes på marker, hvis der ikke er fare for smitsomme sygdomme. Der er desuden mulighed for andre anvendelsesmuligheder godkendt efter en videnskabelig høring.

Kategori III affald foreslås at omfatte alle dele og biprodukter fra slagtede dyr, der er godkendt og erklæret egnet til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er velegnet til konsum desuden er omfattet kantineaffald, fisk og havdyr taget på det åbne hav med henblik på fiskemelsproduktion, fiskeaffald fra fiskeproduktions virksomheder, skaller fra rugerier samt huder, fjer, hår m.v. fra dyr, der ikke har vist sygdomstegn. Affaldet kan udover forbrænding anvendes i tekniske virksomheder, anvendes som råmateriale til fremstilling af foder til selskabsdyr, til fremstilling af kød- og benmel til fodermidler samt forarbejdes i biogas- og komposteringsanlæg.

For virksomhederne, som forarbejder materiale i kategori I, II og III er der opstillet krav til godkendelse af virksomheden og for produktionen, kontrollen, anvendelsen og afsætningen af produkterne. Myndighedernes godkendelse er betingelse for afsætning og vil kunne tilbagetrækkes, hvis kravene ikke opfyldes. De detaljerede krav er opstillet i bilagene.

Virksomheden skal gennemføre egenkontrol program, myndigheden skal foretage regelmæssig kontrol af virksomheden afhængigt af risikovurderingen og Kommissionen foretager sammen med medlemslandenes myndigheders overvågning.

Indførsel fra tredjelande af animalske biprodukter eller færdigforarbejdede fodermidler skal opfylde bestemmelserne som for tilsvarende EU-produkter. Tredjelandene skal være godkendt og opført på EU's landelister, ligesom virksomheden skal være opført på virksomhedslistes. Et tredjelands sundhedsregulering kan anerkendes som ligestillet med EU's regulering. Kommissionen kan foretage kontrol i tredjelandene.

Bilagens bestemmelser kan ændres og suppleres efter forskriftskomiteproceduren. Gennemførelsesbestemmelser fastsættes efter forskriftskomiteproceduren. Relevante videnskabelige komitéer høres om alle spørgsmål, der falder under forslagets anvendelsesområde.

Det foreslås, at Kommissionen udarbejder en rapport om den finansielle støtte i medlemslandene til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter især af kategori 1 og 2 og fremlægger om fornødent forslag herom.

Direktiv 90/667/EØF ophæves med forslaget, som foreslås at få virkning fra 1. februar 2003, hvilket vil give 18 måneder til gennemførelse af de nye bestemmelser.

I lyset af forhandlingerne har formandskabet fremlagt et kompromisforslag, der på en række områder strammer Kommissionens forslag. Stramningerne vedrører sikring mod krydskontaminering mellem de forskellige kategorier animalske biprodukter og mærkning af produkterne, hvis de efter en forarbejdningsproces kan videreanvendes. Kompromisforslaget er udvidet til at omfatte kantine/husholdningsaffald, der således kun kan anvendes til pelsdyrsfoder og ikke til landbrugsdyr i fødevareproduktionen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig endnu.

Konsekvenser

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet bekendtgørelser vil skulle ændres, herunder bekendtgørelse nr. 612 af 17. juli 1995 om bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald og om fremstilling af dyrefoder med animalsk indhold og bekendtgørelse nr. 454 af 21. september 1983 om anvendelse af affald som foder til dyr.

Kommissionen har indenfor sin kompetence i den Stående Veterinærkomite den 22. november 2000 fremlagt forslag om at udelukke alle selvdøde dyr og dyr aflivet som følge af sygdomme fra at kunne anvendes som kød- og benmel i foder. Forslaget blev vedtaget og træder i kraft 1. marts 2001 og gennemfører dermed et af de væsentlige elementer i Kommissionens forslag om animalske biprodukter.

Forslaget vil betyde en begrænsning af anvendelsesmulighederne af en del af de animalske biprodukter i forhold til i dag. Der vil derfor være behov for forøget bortskaffelse ved destruktion med efterfølgende forbrænding. Dette vil kræve større kapacitet på destrukti-

ons- og forbrændingsanlæggene, større kapacitet med hensyn til alternativer samt medføre en større belastning af miljøet.

Dele af forslaget vedrørende anvendelse af kantine/husholdningsaffald i biogas- og komposteringsanlæg og vil have konsekvenser for danske anlæg, der anvender organisk dagrenovation som et led i regeringens affaldshandlingsplan "Affald 21".

Forslaget vil have samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

En vedtagelse af forslaget vil sikre og forbedre beskyttelsesniveauet i Danmark og medføre en betydelig forbedring af fødevarerikkerheden og sikringen mod smitsomme dyresygdomme samt fremme det frie indre marked.

Høring

§2-udvalget (landbrug), §5-udvalget (fiskeri) og Det Rådgivende Fødevareudvalg er blevet hørt om forslaget d. 7. december 2000.

Der er afgivet udtalelser af Landbrugsraadet, Dansk Industri, Forbrugerrådet, Specialarbejderforbundet i Danmark, Nærings- og Nydelsmiddelarbejder Forbundet og Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri.

Flere af de hørte har påpeget, at forslaget til dels er blevet tilsidesat af Rådets (landbrug) beslutning den 4. december 2000 om forbud mod kød- og benmel i seks måneder fra 1. januar 2001. Der er imidlertid generel støtte til at behandle forslaget.

Landbrugsraadet og Forbrugerrådet har tilkendegivet tilfredshed med opdelingen af de animalske biprodukter i tre kategorier med tilknyttede betingelser vedrørende destruktions, bortskaffelse og evt. anvendelse efter en forarbejdning. Der lægges vægt på, at BSE risikomateriale placeres i kategori 1 med den konsekvens, at det helt udgår af fødekæden og skal destrueres ved forbrænding. Landbrugsraadet støtter, at foder til pelsdyr placeres i kategori 2, og at kategori 2 materiale vil kunne anvendes i biogas- og komposteringsanlæg samt efter tryksterilisering vil kunne bruges som gødningsstof og jordforbedringsmiddel. Det er påpeget af Landbrugsraadet, at kravene til behandling i biogasanlæg vil skulle tilpasses de danske krav til opvarmning, som vil give den samme effekt som kravene i forslaget.

Landbrugsraadet og Forbrugerrådet støtter, at kategori 3 omfatter slagteaffald fra dyrekroppe, der er blevet dyrelæge-godkendt til konsum, samt at dette vil kunne forarbejdes

ved tryksterilisering til kød- og benmel til foderformål. Dette ønskes også at omfatte blod fra slagtingerne.

Forbrugerrådet finder, at kød- og benmel fra kvæg, herunder gelatine ikke må indgå i produkter til human brug, dvs. hverken i fødevarer eller i lægemidler.

Landbrugsraadet støtter, at Kommissionen skal udarbejde en rapport om omfanget af national støtte til destruktionsanstalterne i medlemslandene for at belyse forskellen i vilkårene.

NNF og SID påpeger, at forslaget mangler nødvendige bestemmelser til sikring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på produktionsanlæggene.

Foreningen af Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri ønsker, at råvarer landet af fiskefartøjer til fiskemelsindustrien helt tages ud af forslaget til selvstændig regulering, idet denne råvare ikke er et biprodukt og ikke kan sidestilles med de andre animalske biprodukter med dertil knyttede sygdomsproblemer.

Landbrugsraadet og brancheorganisationerne er sideløbende med drøftelsen af forslaget i Rådets arbejdsgruppe blevet holdt orienteret og har udtrykt generel tilfredshed med formandskabets kompromisforslag.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om sagen den 19. december 2000. Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 20. april 2001 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug) den 24. – 25. april 2001, jf. aktuelt notat af 17. april 2001.

3. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin. KOM (2001) 20.

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har den 16. januar 2001 fremlagt forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Forslaget er ledsaget af en meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om intensivt opdrættede svins velfærd og navnlig velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok.

Det svenske formandskab har under forhandlingerne fremlagt forskellige udkast til ændringer af direktivforslaget.

I det følgende beskrives indholdet af forslaget ud fra de senest modtagne skriftlige ændringer. Det bemærkes, at der ikke er modtaget et sammenskrevet forslag, hvor alle ændringer er indarbejdet, og at de ændringsforslag, der blev drøftet under det seneste møde den 5. juni 2001, ikke er beskrevet i notatet.

I Rådets direktiv 91/630/EØF er der fastsat mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Efter direktivets art. 6 skal Kommissionen senest den 1. oktober 1997 forelægge Rådet en rapport udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om det eller de intensive opdrætsystemer, der ud fra et patologisk, zooteknisk, fysiologisk og adfærdsmæssigt synspunkt opfylder kravene til svins velfærd, samt om de forskellige systemers samfundsøkonomiske følgevirkninger. Denne rapport skal navnlig omhandle velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok, og den skal være ledsaget af relevante forslag fra Kommissionen.

Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel blev derfor anmodet om at undersøge velfærden for svin opdrættet i intensive produktionssystemer.

Komitéen afgav udtalelse den 30. september 1997. Udtalelsens konklusioner peger på, at det er nødvendigt, at Kommissionen træffer foranstaltninger til yderligere forbedring af svins velfærd.

På baggrund af disse konklusioner har Kommissionen besluttet at fremlægge et forslag til ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort nærmere for nærheds- og proportionalitetsprincippet i direktivforslaget. Det er Justitsministeriets opfattelse, at forslaget ikke giver problemer i forhold hertil.

Formål og indhold

Forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF har til formål at få indført dyrevelfærdsmæssige forbedringer i det intensive svineopdræt.

Direktivforslaget indeholder ændring af følgende punkter:

Samlede frie gulvareal

Der er ikke foreslået ændringer til krav i det gældende direktivs artikel 3, nr. 1 om det samlede frie gulvareal til hver fravænnet gris eller avls-/slagtesvin, der opdrættes i flok. Bestemmelsen er dog foreslået ændret til artikel 3, nr. 1a.

I artikel 3, nr. 1b er der foreslået indført krav til det samlede frie gulvareal *for søer og gylte*, der holdes i grupper. Det samlede frie gulvareal skal være 1,64 m² for hver gylt og 2,25 m² for hver so. Når disse svin holdes i grupper med færre end 6 dyr, skal det samlede frie gulvareal øges med 10 procent, mens det kan formindskes med 10 procent, når der er mere end 40 dyr.

Mindstekrav for, hvor stor en del af gulvarealerne der skal være fast

Artikel 3, nr. 2 foreslås ændret, så der fastsættes mindstekrav for, hvor stor en del af gulvarealerne, der skal være fast.

Der foreslås indført bestemmelser for størrelsen af det faste gulv til drægtige søer og gylte. Af forslaget fremgår det, at det sammenhængende areal med fast gulv skal være mindst 0,8 m² pr. gylt og 1,1 m² pr. so. Af det faste gulv må højst 10 procent anvendes til dræning.

Der er ligeledes foreslået krav til bjælkebredden i betonspaltegulve, hvor svin holdes i flok. Det fremgår, at den maksimale spalteåbning for pattegrise og fravænnede grise må være 11 mm. Den maksimale spalteåbning må for avls-/slagtesvin være 20 mm, mens den for gylte og søer maksimalt må være 22 mm. Tilsvarende er der foreslået bestemmelser for bjælkebredden, som skal være mindst 50 mm for pattegrise og fravænnede grise samt mindst 80 mm for avls-/slagtesvin, gylte og søer.

Forbud mod anvendelse af bindsler til søer og gylte

I artikel 3, nr. 3 præciseres det, at der indføres et forbud for alle staldbygninger fra den 1. januar 2006 mod at anvende bindsler til søer og gylte. Baggrunden for denne præcisering er, at det eksisterende direktivs artikel 3, nr. 2, er uklart formuleret. Efter det eksisterende

direktiv var det dog også hensigten at indføre et forbud fra den 1. januar 2006 mod anvendelse af bindsler til søer og gylte.

Gruppeopstaldning af søer og gylte

Det foreslås i artikel 3, nr. 4a, at søer og gylte skal holdes i grupper fra 4 uger efter løbning til 7 dage før det forventede faretidspunkt. I denne bestemmelse er der desuden krav om, at længden af en stis korteste side skal være 2,8 meter, hvor søer og gylte holdes i grupper.

Af artikel 3, nr. 4b fremgår, at svinene let skal kunne vende sig i den periode, hvor søer og gylte ikke holdes i grupper – det vil sige i de 4 uger efter løbning, hvor svinene kan holdes i individuelle stier. Undtaget herfra er dog søer, som holdes i farestier.

Det fremgår desuden af artikel 3, nr. 8, at aggressive svin kan opstaldes midlertidigt i individuelle stier. I sidste sætning af artikel 3, nr. 8 er det foreslået, at disse svin også let skal kunne vende sig, når de holdes i individuelle stier.

Øvrige velfærdsmæssige krav

Som artikel 3, nr. 5, 6 og 7 foreslås regulering af :

- Rodemateriale til *alle* søer. Rodematerialet skal opfylde kravene i bilaget.
- Fodringsystemer, hvor søer holdes i flok.
- Foder med både højt fiberindhold og højt energiindhold til *alle* søer.

Overgangsperiode

Kommissionen foreslår i artikel 3, nr. 9, at bestemmelserne i artikel 3, nr. 1b, nr. 2, nr. 4a, nr. 5 og sidste sætning af nr. 8 skal gælde fra den 1. januar 2003 for alle nyopførte og genopførte bedrifter samt for bedrifter, som tages i brug for første gang efter denne dato.

Kravet i artikel 3, nr. 4b om at søer og gylte, der holdes i individuelle stier, let skal kunne vende sig, skal gælde fra den 1. januar 2008 for alle nyopførte og genopførte bedrifter, samt for bedrifter, som tages i brug for første gang efter denne dato.

Fra den 1. januar 2013 gælder alle kravene for alle bedrifter.

For bedrifter med under ti goldsøer og drægtige søer gælder kravet i artikel 3, nr. 4a om gruppeopstaldning ikke.

Krav om uddannelse af personale med fokus på velfærdsaspekter

Kommissionen foreslår, at der som ny artikel 5a indføres en bestemmelse, hvorefter enhver, der passer dyrene, skal have modtaget instrukser og vejledning om bestemmelserne i artikel 1, 2 og 3 samt i bilaget til direktivet. Medlemsstaterne skal sørge for, at der er adgang til uddannelseskurser, som specielt skal fokusere på velfærdsaspekter.

Udarbejdelse af nye rapporter inden den 1. januar 2004 og den 1. januar 2008

I direktivforslagets artikel 2, nr. 1 foreslås, at Kommissionen inden den 1. juli 2004 udarbejder en rapport på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel. Rapporten skal ledsages af forslag til regulering af arealkrav og gulvtyper for fravænnede grise og avls-/slagtesvin.

Kommissionen skal desuden inden den 1. januar 2008 forelægge en rapport ligeledes udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel. Denne rapport skal især belyse :

- Belægningsgradens virkninger for svins velfærd
- Udvikling i opstaldningssystemer, hvor drægtige søer holdes i flok
- Arealkrav for individuelt opstaldede voksne avlsorner
- Udvikling i løsstaldssystemer for søer i løbeafdeling samt for diegivende søer, som opfylder søernes behov uden risiko for pattegrisenes overlevelse
- Udvikling af metoder, som vil mindske behov for operativ kastration
- Forbrugernes holdning og adfærd overfor svinekød, hvis svins velfærd ikke forbedres
- Samfundsøkonomiske følger af forskellige opdrætssystemer

Ændring af forskriftsproceduren

Kommissionen foreslår artikel 10 ændret, så proceduren for ændringer af bilaget til direktivet sker i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF¹.

I modsætning til den nuværende forskriftsprocedure i direktivets artikel 10, fremgår det af artikel 5 i Rådets afgørelse, at Kommissionen regelmæssigt skal holde Europa-Parlamentet underrettet om udvalgenes arbejde. Derved får Parlamentet større mulighed end tidligere for at blive inddraget i forskriftsproceduren.

¹ Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. EFT L 184 af 17. juli 1999, s. 23.

Rådets kompetence ændres også, idet Rådet nu kun med *kvalificeret flertal* kan nedstemme et forslag fra Kommissionen til ændringer af bilaget til direktivet. Tidligere kunne Rådet med *simpelt flertal* nedstemme et forslag.

Udtalelser

Ifølge de oplysninger, som Justitsministeriet er i besiddelse af, foreligger Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget endnu ikke.

Gældende dansk ret

De danske regler om svin er fastsat i tre love :

- lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte,
- lov nr. 104 af 14. februar 2000 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin og
- lov nr. 173 af 19. marts 2001 om udendørs hold af svin.

Desuden er der fastsat regler i bekendtgørelse om beskyttelse af svin², som gennemførte direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

De ovenfor nævnte love bygger på udtalelser fra Arbejdsgruppen om hold af svin³.

Der er fastsat overgangsbestemmelser i de nævnte love. Det fremgår af lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, at kravene til bygninger, der er taget i brug før lovens ikrafttræden, skal være opfyldt senest den 1. januar 2014.

Konsekvenser

På trods af at Danmark er en af de største eksportører af svineprodukter, må direktivforslaget forventes at få forholdsvis begrænsede samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Årsagen hertil er, at Danmark gennem national lovgivning har gennemført regler for indendørs hold af svin, der på flere punkter går videre end det eksisterende direktiv, og som stort set lever op til kravene i direktivforslaget. Desuden vil kravene i direktivforslaget gælde for alle svineproducenter i EU, hvorfor det må forventes, at den danske konkurrenceevne ikke forringes i forhold til andre medlemslande.

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 998 af 14. december 1993.

³ Arbejdsgruppen blev nedsat i januar 1998 af justitsministeren og fødevareministeren. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter for de to ministerier og Landbrugsraadet, samt forskningsprofessor Peter Sandøe, formand for Det Dyreetiske Råd, og dr. med. vet. H.B. Simonsen, præsident for Dyrenes Beskyttelse.

Det bemærkes, at de fleste nødvendige ændringer af den danske lovgivning vil kunne ske ved bekendtgørelse, da justitsministeren både i de ovenfor nævnte love om svin og i dyreværnsloven har hjemmel til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil der umiddelbart blive tale om følgende ændringer i de nuværende danske regler :

- Anden beregningsmåde af det samlede frie gulvareal til drægtige søer og gylte ved gruppeopstaldning
- Gennemførelse af regler om størrelsen af spalteåbninger og bjælkebredder i betonspaltegulve
- Krav om at aggressive søer og drægtige søer og gylte, der holdes i individuelle stier, skal kunne vende sig. Der stilles ikke krav herom i de nuværende danske regler
- Krav om rodemateriale til *alle* søer og gylte. De nugældende danske regler stiller blot krav om, at drægtige søer og gylte skal have adgang til rodemateriale
- Krav om fiberindholdet i foderet til *alle* søer og gylte. Kravet stilles efter de nugældende danske regler kun for drægtige søer og gylte
- Mere specifikke krav til uddannelse af personale

Der vil endvidere blive tale om lovændringer, idet overgangsperioden i direktivforslaget er kortere end i lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte. Overgangsperioden i direktivforslaget udløber den 1. januar 2013, hvorimod overgangsperioden i lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte udløber den 1. januar 2014. Dette indebærer navnlig, at svineproducenterne skal opfylde kravene om gruppeopstaldning af drægtige søer og gylte samt arealkravene i direktivet et år tidligere.

På baggrund af det ovenstående må det derfor antages, at direktivforslaget vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser for de danske svineproducenter. Navnlig kravet om, at søer og gylte i individuelle stier skal kunne vende sig, vil have økonomiske omkostninger.

Høring

Direktivforslaget blev sendt i høring den 31. januar 2001 hos medlemmerne af Den Nationale Komité vedrørende landbrugsdyr samt i andre interesseorganisationer.

Direktivforslaget har været drøftet på møder i Den Nationale Komité vedrørende landbrugsdyr den 6. februar 2001, den 24. april 2001 samt den 16. maj 2001.

Til det oprindelige udkast til direktivforslaget har Justitsministeriet modtaget skriftlige bemærkninger fra Det Dyreetiske Råd, Landbrugsraadet (der ligeledes svarer på vegne af Landsudvalget for Svin, De Danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug og Danske Slagterier), Specialarbejderforbundet i Danmark (SiD), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Det Veterinære Sundhedsråd, Dyrenes Beskyttelse, Danske Svineproducenter, Landsforeningen af Økologiske Kødproducenter, Skov- og Naturstyrelsen, Dyreværnsrådet samt Den Danske Dyrlægeforening.

Det Dyreetiske Råd finder det meget positivt, at der på EU-niveau er tiltag til forbedringer af lovgivningen vedrørende svin. Rådet bemærker, at en stor del af de initiativer, som forslaget indeholder, allerede findes i dansk lovgivning, men at der også er skærpselser. Rådet bemærker endvidere, at de mere vidtgående dele af forslaget stemmer overens med rådets anbefalinger i "Udtalelse vedrørende svineproduktion" (1993). Rådet hilser især forslaget om uddannelse af personale velkomment. Rådet finder, at Danmark på de punkter, hvor dansk lovgivning er mere vidtgående end forslaget, bør arbejde for at bringe de øvrige EU lande på niveau med Danmark. Rådet finder desuden, at der allerede på nuværende tidspunkt findes tilstrækkelig dokumentation for belægningsgraden, således at det bør skrives ind i forslaget nu og ikke først efter en ny rapport i 2008.

Landbrugsraadet støtter de forslag til fælles mindstekrav i EU, som allerede opfyldes af bestemmelserne i lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte. Det er dog en forudsætning, at kravene i direktivforslaget først får virkning fra 1. januar 2014, hvor overgangsperioden efter dansk lovgivning udløber. Landbrugsraadet kan ikke anbefale de stramninger, der går videre end de danske regler. Landbrugsraadet kan især ikke støtte de foreslåede krav om fast eller drænet gulv også for goldsøer. Landbrugsraadet mener, at disse krav i stedet bør behandles i den rapport, som skal udarbejdes inden 1. januar 2008.

Specialarbejderforbundet i Danmark finder, at forslaget er et godt initiativ. SiD finder særligt det foreslåede krav om uddannelse vigtigt. SiD anfører, at det bør beskrives, hvilke mindstekrav der skal stilles til uddannelsen. SiD bemærker endvidere, at indretning af stalde og bokse skal tage hensyn til arbejdsmiljøet for det personale, der passer dyrene, hvorfor SiD foreslår, at der indføres en artikel i direktivet herom.

Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) har alene bemærkninger til den foreslåede artikel 5a om uddannelse af personale, en bestemmelse som SALA

finder uklar. SALA antager, at de foreslåede krav om uddannelse allerede opfyldes af de eksisterende danske regler for husdyrbrug/svineavl. SALA henviser herved til landbrugslovens erhverveskrav til erhververens uddannelse. SALA anfører, at hvis denne antagelse ikke er korrekt, anbefales det, at Danmark modsætter sig forslaget. For så vidt angår de øvrige bestemmelser i direktivforslaget henviser SALA til Landbrugsraadets høringssvar.

Det Veterinære Sundhedsråd har bemærkninger til mindstekravet for, hvor stor en del af gulvarealerne, der skal være fast. Rådet mener, at det virker ulogisk, at den del af gulvet, der skal være sammenhængende areal med fast gulv, kun udgør en tredjedel og ikke det samlede liggeareal, der udgør mindst halvdelen. Det faste gulv bør mindst udgøre liggearealet for samtlige grise. Endvidere finder rådet, at det er vanskeligt at have ens regler for gulvarealet for både 3-4 ugers fravænningsgrise og slagtesvin på 100 kg. Rådet kommer med et forslag til en ændret formulering af artikel 3, nr. 2. Endelig finder rådet, at der bør indføres krav om etablering af sprinkleranlæg til afkøling af søer og slagtesvin.

Dyrenes Beskyttelse støtter, at de foreslåede krav til fast gulv kommer til at svare til dansk lovgivning. Dyrenes Beskyttelse finder endvidere, at både søer og slagtesvin skal have halm. Dyrenes Beskyttelse finder det uacceptabelt, at der ikke fastsættes krav til totalarealer, ligesom det er uacceptabelt, at der ikke meget hurtigere end den 1. januar 2008 foreligger en rapport fra Kommissionen.

Danske Svineproducenter mener, at den foreslåede dato i overgangsbestemmelsen i artikel 3, nr. 9 er for kort. Danske Svineproducenter anbefaler den 1. januar 2014 som skæringsdato, da denne dato svarer til den danske lovgivning. Herudover finder Danske Svineproducenter det urimeligt, at reglerne om løsgående søer ikke gælder for besætninger under 10 søer.

Svineudvalget under Landsforeningen af Økologiske Kødproducenter finder, at initiativet bag direktivforslaget er positivt. Udvalget fremhæver i den forbindelse det foreslåede krav om uddannelse. Udvalget ønsker, at der indføres et totalt forbud mod fixering af svin, samt at de danske krav om overbrusningsanlæg indføres i hele EU. Udvalget finder, at overgangsperioden bør være så kort, som det er praktisk muligt.

Skov- og Naturstyrelsen bemærker, at der vil være miljømæssige fordele forbundet med det foreslåede mindstekrav til den del af gulvarealet, der skal være fast.

Dyreværnsrådet finder, at danske regler på området skal gælde for hele EU. Dyreværnsrådet finder endvidere, at en revurdering af belægningsgraden ikke bør afvente Kommissionens rapport i 2008, som skal udarbejdes på baggrund af en udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel.

Den Danske Dyrlægeforening har bemærkninger til forståelsen af bestemmelsen om opdeling af det samlede frie gulvareal på 1,3 m² for søer. Foreningen foreslår desuden, at tiden, hvor søerne må sættes i faresti før faring, bør øges til 10-14 dage, i stedet for de foreslåede 7 dage.

Forbrugerstyrelsen, som har svaret på Erhvervsministeriets vegne, har ingen bemærkninger til direktivforslaget.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om sagen den 25. april 2001.

4. Udkast til Rådets resolution om dyrs velfærd under transport. KOM dok. foreligger ikke.

Nyt notat.

Baggrund og indhold

Det svenske formandskab har den 23. april 2001 – i dokument SN 2539/01 – fremlagt et udkast til Rådets resolution om velfærd for dyr under transport.

Udkastet beskriver de problemer, der er forbundet med transport af dyr – både risikoen for spredning af smitsomme sygdomme som mund- og klovesyge og de dyrevelfærdsmæssige problemer. Formandskabet nævner særligt, at det forhold, at dyr læsses af på mellemstationer, har bidraget til spredningen af mund- og klovesyge, og at Kommissionens beretning af 6. december 2000 navnlig bemærker, at dyr, der transporteres over lange afstande, ofte er udsat for en brutal og upassende behandling og ofte er uegnede til at blive transporteret.

Efter at have henvist til udtalelser fra den stående gruppe vedrørende dyrevelfærd under den rådgivende komité vedrørende sundheden og sikkerheden ved landbrugsprodukter og fra kommissæren for forbrugerbeskyttelse og sundhed samt til konklusionen fra konferencen "Food Chain 2001", udtaler Rådet i henhold til udkastet, at det hilser Kommissionens beretning og initiativer velkommen, at opmærksomheden skal rettes mod medlems-

staternes ansvar for håndhævelsen af fællesskabsreglerne om transport af dyr, at det er Rådets opfattelse, at lange transporter af dyr skal begrænses – navnlig burde transporter af slagtedyr i mere end 24 timer ikke være tilladt, at det er Rådets opfattelse, at det er etisk mere korrekt at transportere kødprodukter end levende dyr, hvorfor Rådet opfordrer Kommissionen til at tage alle initiativer, der er mulige for at gøre det attraktivt at slagte dyrene tæt på det sted, hvor de er opvokset, og at Rådet opfordrer Kommissionen til at analysere årsagerne til, at dyr transporteres over store afstande, og til hurtigst muligt at fremsætte forslag, der begrænser lange transporter af dyr og forbedrer forholdene for dyrene i de resterende transporter.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formandskabet har ikke redegjort nærmere for nærheds- eller proportionalitetsprincippet.

Gældende danske regler

De danske regler om transport af dyr findes i bekendtgørelse nr. 208 af 17. juni 1964 om transport af dyr og i bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport. Begge bekendtgørelser er senest ændret ved bekendtgørelse nr. 810 af 29. oktober 1997.

1993-bekendtgørelsen indeholder regler, der gennemfører Rådets direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport som ændret ved direktiv 95/29/EF.

Høring

Udkastet har ikke været sendt i høring.

Konsekvenser

Forslaget vil ikke få lovgivningsmæssige eller samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark eller EU. Forslaget forventes heller ikke at få beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. (Evt.) Forslag til Rådets direktiv om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest.

KOM (2000) 462.

Revideret genoptryk af grundnotat af 16. november 2000. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 462 af 15. september 2000 fremsendt forslag til Rådets direktiv om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest. Forslaget er oversendt til Rådet den 18. september 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Klassisk svinepest er en alvorlig sygdom, som når den forekommer i EU hæmmer handelen, eksporten og flytninger af dyr og produkter, hvorfor fællesskabsregulering er nødvendig.

Formål og indhold

De alvorlige og omkostningstningskrævende udbrud af klassisk svinepest i de senere år og udviklingen af nye vacciner har gjort det nødvendigt at tage de gældende bestemmelser for udryddelse af sygdommen op til nyvurdering. Formålet med Kommissionens forslag er at fastsætte bekæmpelsesforanstaltninger til udryddelse af sygdommen for at sikre udviklingen i svinesektoren og bidrage til beskyttelse af dyresundheden i EF. Sygdommen kan ramme både tamsvin og vildtlevende svin. Med forslaget foretages en revision af de hidtidige bestemmelser i direktiv 80/217/EØF, som ophæves. Desuden foretages der visse ændringer i den hidtidige bekæmpelsespolitik, der er baseret på ikke-vaccination og nedslagning ved sygdomsudbrud samt vaccination i nødsituationer med restriktioner på handelen. Baggrunden for denne ændring er udtalelse fra Kommissionens Videnskabelige Komite i 1997 om at overveje anvendelse af markørvaccine, som vil kunne give en beskyttende immunitet, der er forskellig fra en immunrespons, som er fremkladt efter en infektion med svinepest. Det foreslås, at der som led i den eksisterende ikke-vaccinationspolitik kan anvendes markørvacciner i nødsituationer på nærmere betingelser og under kontrol. Det foreslås desuden at der efter forskriftskomiteprocedure vil skulle træffes beslutning om handelsrestriktioner for områder, hvor der har været anvendt vaccination.

Endelig foreslås der visse tilpasninger af reglerne herunder, at der ved tilfælde af svinepest hos vildtlevende svin og på slagterier skal foretages anmeldelse og iværksættes foranstaltninger for at mindske en evt. udbredelse. Der skal udarbejdes en manual til sikring af bedre diagnosticering af svinepest samt regler for undersøgelser, der skal udføres efter et sygdomsudbrud. Der foreslås endvidere ændringer af reglerne om supplerende foran-

staltninger for kontakt svinebesætninger, hvor virus kan være ført ind og af reglerne om genindsætning af svin på besætninger, der har været inficeret. Endelig foreslås der ændring af reglerne for forebyggelse af spredning af svinepest via sæd, æg og embryoner.

I lyset af forhandlingerne er forslaget udvidet til også at omfatte et totalt forbud mod fodring af svin med kantine og husholdningsaffald på grund af risikoen for spredning af sygdomme.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. En vedtagelse af forslaget skønnes at forbedre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Ved høring af §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsrådet på vegne af landbrugets organisationer haft bemærkninger til forslagens dele om nødvaccination og om bekæmpelsesstrategierne i jagttagelses- og overvågningszoner. Det påpeges, at det skal sikres, at der er international accept af brugen af nødvaccinationer, idet det i modsat fald vil kunne få uacceptable konsekvenser for eksporten af svinekød, ligesom det skal sikres, at der kan skelnes klart mellem svin, der er behandlet med markørvaccine og svin, der er inficeret med svinepest. Det bemærkes vedrørende bekæmpelsesstrategier, at disse bør målrettes mod en effektiv og hurtig sanering af inficerede og mistænkte besætninger i nærområder omkring et udbrud

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om sagen den 16. november 2000.

-
6. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 95/33/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet, samt direktiv 70/534/EØF, 96/25/EF vedrørende foder. KOM (2000) 162.**
-

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 6. november 2000. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2000) 162 af 21. marts 2000 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 95/53/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet og Rådets direktiv 1999/29/EF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer. Forslaget er oversendt til Rådet den 21. marts 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251, da forslaget angår foderstoffer og berører folkesundheden.

Kommissionen har revideret forslaget ved KOM(00) 777, idet der er taget hensyn til Europa-Parlamentet ændringsforslag ved første behandling.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at dioxinkrisen viste, at der er behov for en bedre koordination mellem de forskellige medlemsstaters myndigheder i forbindelse med en opstået fare for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet.

Kommissionen anfører endvidere, at der også har vist sig behov for indførelse af et hurtigt varslingsystem (Rapid Alert) på foderstofområdet med henblik på at kunne advare de øvrige medlemsstater om en overhængende fare for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet.

Formål og indhold

Kommissionen har fremsat forslaget med henblik på at forbedre informationen medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen i tilfælde af fare for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet.

Forslaget indeholder følgende fire hovedelementer:

Der indføres en ny artikel 4a i kontroldirektivet⁴ om beredskabsplaner. For at forbedre de nationale myndigheders muligheder for at kunne reagere hensigtsmæssigt i krisesituationer, forpligtes medlemsstaterne til at opstille nationale beredskabsplaner for håndtering af kriser i foderstofsektoren. Kommissionen vil i Den Stående Foderstofkomité fastlægge minimumskrav til beredskabsplanerne. Beredskabsplanerne gennemgås af Kommissionen, der også kan komme med forslag til ændringer i de nationale beredskabsplaner.

Der indføjes en ny artikel 15a i kontroldirektivet om en beskyttelsesklausul. Såfremt der i EU opstår et problem, der skyldes et produkts anvendelse i foderstoffer, og som formodes at udgøre en alvorlig fare for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet, forpligtes Kommissionen til på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat at suspendere muligheden for at bringe det pågældende produkt i omsætning i EU og for at suspendere eksporten til tredjelande og/eller at fastsætte særlige betingelser for at bringe produktet i omsætning. Medlemsstaterne har mulighed for at indføre midlertidige beskyttelsesforanstaltninger på sit område, hvis Kommissionen sidder en henvendelse fra den pågældende medlemsstat overhørig.

Som ny artikel 16a i kontroldirektivet indsættes bestemmelser om et Rapid Alert informationssystem på foderstofområdet. Medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et forurenede foderstofparti ikke anvendes i foderstoffer og

⁴ direktiv 95/53/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet.

ikke kan få skadelige virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet.

Medlemsstaterne forpligtes til at underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen i alle tilfælde, hvor et parti fodermidler eller foderstoffer ikke opfylder kravene i direktiv 1999/29/EF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer. Samtidig ophæves anmeldelsesbestemmelserne i artikel 12, stk. 3 og 4, i direktiv 1999/29/EF, hvoraf det fremgår, at der kun er en forpligtelse for medlemsstaterne til at underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvis et parti fodermidler eller foderstoffer, som ikke opfylder kravene i direktiv 1999/29/EF om uønskede stoffer, forventes sendt til andre medlemsstater. Herved samles bestemmelserne om overførsel af oplysninger om foderkontrol og fodersikkerhed i kontroldirektivet.

Et sådant informationssystem skal indarbejdes i kontroldirektivet, så det i fremtiden kan anvendes i alle tilfælde, hvor et produkt bringer folkesundheden, dyresundheden eller miljøet i fare, og således at kontrolordningen i sin helhed kan forbedres. Kommissionen har planer om at indarbejde fødevarer sikkerhed i det eksisterende Rapid Alert system for fødevarer, direktiv 92/59/EØF. Indtil et sådant forslag fremsættes, ændres artikel 16a som ovenfor anført.

Artikel 22 i kontroldirektivet, hvorefter medlemsstaterne har en pligt til at fremsende en årlig rapport om foderstofkontrollen⁵, udvides med en yderligere underretningspligt. Medlemsstaterne forpligtes til at fremsende et resumé til Kommissionen af de foranstaltninger, medlemsstaten har truffet i medfør af ovennævnte bestemmelse. Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at udarbejde en foreløbig rapport til Kommissionen, såfremt hypotigheden, hvormed en bestemt forurening eller fare for forurening forårsages af et bestemt produkt, der skal anvendes til foder, stiger.

Til det oprindelige forslag er der kommet en del ændringsforslag til teksten som følge af Europa-Parlamentets ændringsforslag til sin første behandling og følgende møder i rådsarbejdsgruppen, attachégruppen og på møder i Coreper. Overordnet set omfatter ændringerne følgende:

Europa-Parlamentets afgav udtalelse under førstebehandlingen den 4. oktober 2000. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 20 september 2000. Regionsudvalget har ikke afgivet udtalelse. Rådet fastlagde sin fælles holdning på samlingen den 12. februar 2001.

⁵ Denne afrapportering skulle ske første gang ingen den 1. april 2000.

Rådet har bibeholdt Kommissionens oprindelige sigte med forslaget til direktivet, som blev støttet af Europa-Parlamentet, men har under udarbejdelsen af den fælles holdning fundet det nødvendigt at foretage en række ændringer:

Beredskabsplaner

- Rådet har ændret art. 4a for at tydeliggøre fordelingen af roller og ansvar mellem kommissionen og medlemsstaterne ved udarbejdelsen af medlemsstaternes beredskabsplaner og for at sikre, at garantierne for effektivitet svarer til hinanden.

Kontrol ved modtagelsen

- Rådet har suppleret art. 12, stk. 1 i kontroldirektivet 95/53/EF, således at medlemsstaterne kan anmode de erhvervsdrivende om at give meddelelse om ankomsten af de produkter, der skal kontrolleres. Dette er gjort med det formål at forbedre effektiviteten ved stikprøvekontrollen. Da anvendelsen af denne bestemmelse ikke må føre til kvantitative indskrænkninger og ikke må anfægte de normale handelsforbindelser er det i denne forbindelse nødvendigt, at medlemsstaterne holdes underrettet om enhver anvendelse af denne mulighed inden for rammerne af Den Stående Foderstofkomité.

Beskyttelsesklause

- Art. 15a er blevet omformuleret af Rådet for at sikre sammenhængen med tilsvarende artikler i direktiv 2000/77/EF af 14. december 2000 om produkter fra tredjelande.

Sådanne foranstaltninger kan træffes efter følgende to procedurer:

- proceduren i art. 23a i direktiv 95/53/EF, der inddrager Den Stående Foderstofkomité.
- hasteproceduren, ifølge hvilken kommissionen kan træffe midlertidige foranstaltninger efter at have hørt de berørte medlemsstater og efter at have underrettet de øvrige medlemsstater herom. Den skal så inden 10 dage forelægge spørgsmålet til Den Stående Foderstofkomité mhp. forelæggelse af ændringen eller ophævelse af de truffene foranstaltninger.

Informationssystem(rapid alert)

Rådet har ændret det foreslåede informationssystem mhp. hurtig og effektiv udveksling af de oplysninger, der skal overføres, og har omfordelt bestemmelserne på tre adskilte artikler (art. 16a, 16b og 16c).

Art. 16a.

Udvidelse af informationssystemet til også at omfatte partier af produkter importeret fra tredjelande idet systemet er ufuldstændigt, hvis det begrænses til produkter, der er bragt i omsætning i Fællesskabet.

Desuden præciseres de omstændigheder under hvilke der er pligt til at give oplysninger, og hvem der er omfattet af denne pligt. Fagfolk, som fører tilsyn med besætningernes sundhed, er blevet indbefattet, dog med forbehold af tavshedspligt i medfør af national lovgivning.

Art. 16b.

Denne artikel er kun præciseret i begrænset omfang i forhold til Kommissionens forslag.

Art. 16c.

Beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, hvis bestemmelser vedrørende foderstoffer ikke overholdes.

Årlige rapporter om medlemsstaternes kontrolprogrammer

Teksten i den nye art. 22 henviser til den model, der skal udarbejdes efter art. 23 i direktiv 95/53/EF. Vedrørende Kommissionens årlige samlede rapport har Rådet suppleret den nugældende tekst og vedtaget at den også forelægges for Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet vedtog, i sin 2. behandling, ændringsforslag 1-4 til artiklerne 13, stk. 1, led 2, 14, afsnit 1, 16b, stk. 1 og 2 og ændring 6 - artikel 17a.

Udtalelser

Det Økonomiske og Sociale Udvalg tilsluttede sig den 31. juli 2000 Kommissionens forslag.

Europa-Parlamentet har den 4. oktober 2000 udtalt sig (første behandling) om forslaget. Europa-Parlamentet godkendte forslaget og fremsatte 26 ændringsforslag.

Europa-Parlamentet har bl.a. foreslået at slette "alvorlig", "overhængende" og lignende foran "fare". Europa-Parlamentet har endvidere foreslået, at begrebet "produkter anvendt i foderstoffer" erstattes af henholdsvis "produkter bestemt til dyrs ernæring" og "produkter bestemt til fodring af dyr".

Europa-Parlamentet har tillige foreslået, at der tilføjes, at kontrollørerne er underlagt tavshedspligt.

Parlamentet har ved sin anden behandling, den 15. maj 2001, besluttet at genfremsætte de ændringsforslag vedrørende fejl og mangler, der kan opstå i produktionen af foderstoffer samt spørgsmålet om fællesskabskontrol.

Regionsudvalgets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Området er reguleret ved Lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, og bekendtgørelse nr. 448 af 25. juni 1998 om foderstoffer med senere ændringer.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, og forslaget i sig selv har ingen statsfinansielle konsekvenser. Der kan dog opstå finansielle konsekvenser som følge af EU-påbud om særlige kontrolforanstaltninger på baggrund af indtruffen risiko for menneskers og dyrs sundhed samt miljøet.

Forslaget har i sig selv ingen økonomiske konsekvenser for borgerne. Der kan dog opstå økonomiske konsekvenser for importører/eksportører som følge af import-/eksportforbud eller restriktioner for import/eksport.

En vedtagelse af forslaget forbedrer beskyttelsesniveauet, idet myndighederne forpligtes til at opstille beredskabsplaner. Dette forbedrer muligheden for at gribe hurtigt ind i tilfælde af en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet. Endvidere forpligtes

Kommissionen til at reagere, hvis der opstår et problem, der kan udgøre en alvorlig fare for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet. Endelig indføres der et Rapid Alert system for foderstoffer, hvilket vil forbedre informationen mellem medlemsstaterne og Kommissionen i tilfælde af en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet, og dermed medvirke til, at der kan ske en hurtig indgriben.

Høring

§2-udvalget (landbrug) er blevet hørt om forslaget.

Forbrugerrådet kan tilslutte sig forslaget. Dansk Industri støtter forslaget og tilføjer, at det er afgørende at sikre, at beskyttelsesklausulen ikke bruges protektionistisk.

Det Rådgivende Fødevarerudvalg er blevet hørt om forslaget. Dansk Industri har gentaget ovennævnte synspunkter.

Landbrugsrådet støtter forslaget om et hurtigt varslingsystem på foderstofområdet.

Forbrugerrådet og Specialarbejderforbundet i Danmark kan støtte forslaget.

FDB finder, at forslaget forekommer relevant og fornuftigt. FDB foreslår, at "eller niveauet" tilføjes efter "hyppigheden" i den foreslåede nye artikel 22, nr. 1, 2. afsnit, idet det for miljøforurenende stoffer som dioxin findes mere relevant at tale om niveauer end om hyppigheder.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2000. Forslaget har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 10. november 2001 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 20. – 21. november 2000, jf. aktuelt notat af 6. november 2000.

7. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer.

KOM (1999) 654.

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(1999) 654 af 17. december 1999 fremsat forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251, da forslaget vedrører foderstoffer og berører folkesundheden.

Kommissionen har revideret forslaget ved KOM(00) 861, idet der er taget hensyn til Europa-Parlamentet ændringsforslag.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen oplyser i forslaget, at det er vigtigt at nedbringe indholdet af uønskede stoffer i foderstoffer for at beskytte menneskers og dyrs sundhed. Kommissionen anfører endvidere, at det er nødvendigt at nyaffatte direktiv 99/29/EF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer, idet der foreslås en lang række væsentlige ændringer i direktivet.

Formål og indhold

Forslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte uønskede stoffer i tilsætningsstoffer til foderstoffer, da der er blevet konstateret forurening af tilsætningsstoffer med blandt andet dioxin. Herved opnås, at der åbnes mulighed for at fastsætte grænseværdier for uønskede stoffer og produkter også i tilsætningsstoffer til foderstoffer.
- Det er ifølge det eksisterende direktiv under særlige forudsætninger tilladt at fortynde fodermidler^o, der ikke overholder de fastsatte grænseværdier, med andre partier af fodermidler for at nå ned under den fastsatte grænseværdi (herefter fortyndingsmuligheden).

Endvidere er det ifølge det eksisterende direktiv tilladt at fravige de fastsatte grænseværdier for foderstoffer. Dette er tilladt, når foderstofferne produceres og anvendes i uforandret stand på samme bedrift, og det af særlige lokale grunde er nødvendigt. Dog kun hvis det ikke er til skade for menneskers eller dyrs sundhed.

Forslaget indebærer en væsentlig ændring af reglerne om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer, idet ovennævnte fortyndingsmulighed bortfalder. Det vil dermed

^o fodermidler=råvarer

ikke længere være muligt for godkendte foderstofvirksomheder at fortynde fodermidler med højt indhold af uønskede stoffer og produkter og at anvende disse fodermidler i foderblandinger. Undtagelsen på baggrund af særlige lokale forhold foreslås ligeledes fjernet.

- Det foreslås, at der åbnes mulighed for at fastsætte en indgrebstærskel, der er betydeligt lavere end den fastsatte grænseværdi for det pågældende foderstof. Der introduceres således en ny slags grænseværdi for foderstoffer, en såkaldt indgrebstærskel. En overskridelse af indgrebstærsklen vil ikke medføre, at foderstofferne skal tilbageholdes, men systemet skal medvirke til at minimere forureningen.

Der er tale om et advarselssystem, hvor en overskridelse af indgrebstærsklen bevirker, at myndighederne skal indlede en undersøgelse med henblik på at finde forureningskilden og træffe foranstaltninger til at reducere eller helt fjerne forureningskilden. Dette skal føre til en aktiv formindskelse af mængden af uønskede stoffer og produkter i fødekæden. Kommissionen har oplyst, at det kun er hensigten at fastsætte en indgrebstærskel for de stoffer, der har indflydelse på menneskers sundhed.

- Der foreslås en tilpasning af komitologireglerne på baggrund af Rådets afgørelse 1999/468 EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Forslaget har været drøftet mange gange i rådsarbejdsgruppen, hvor der specielt har været stor uenighed om forbudet mod fortynding.

På møde i Coreper den 7. februar 2001 kunne der dog opnås enighed om at fortynding skulle forbydes.

Siden har forslaget været drøftet på møde i rådsarbejdsgruppen den 23. februar 2001, 30. marts 2001, på møde i attachégruppen den 7. maj 2001 og på møde i Coreper den 1. juni 2001. Til dette møde blev alle forbehold, undtagen ikrafttrædelse, hævet. Frankrig ønsker en 24 måneders ikrafttrædelsesperiode, mens der i Kommissionens forslag er foreslået 12 måneder.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig (første behandling) om forslaget. Betænkningen indeholdt 36 ændringsforslag. Kommissionen har revideret forslaget ved KOM (2000) 861, idet der er taget hensyn til langt størsteparten af Europa-Parlamentets ændringsforslag.

Gældende dansk ret

Listen over uønskede stoffer og produkter i foderstoffer er optaget i bilag 4, tabel 1 og tabel 2 i bekendtgørelse nr. 448 af 25. juni 1998 om foderstoffer med senere ændringer.

Konsekvenser

Forslaget har ingen statsfinansielle eller egentlige lovgivningsmæssige konsekvenser. En vedtagelse af forslaget kan gennemføres ved bekendtgørelse.

En vedtagelse af direktivet skønnes at højne beskyttelsesniveauet i Danmark, idet uønskede stoffer og produkter i fødekæden begrænses ved, at tilsætningsstoffer til foderstoffer omfattes af direktivet således, at der fastsættes grænseværdier for uønskede stoffer og produkter i tilsætningsstoffer.

Beskyttelsesniveauet skønnes endvidere hævet ved at fortyndingsmuligheden helt forbydes, hvorved forekomsten af uønskede stoffer og produkter i fødekæden begrænses.

Høring

I forbindelse med høring af Det Rådgivende Fødevarerudvalg har Landbrugsraadet oplyst, at det kan tilslutte sig forslaget med følgende bemærkninger:

- Definitionerne af foderstoffer og fodermidler bør harmoniseres.
- Visse bestemmelser kan forenkles, f.eks. art. 10, stk. 3, vedrørende pligten til underretning af myndighederne ved viden om overskridelse af indgrebstærsklen.
- Der kan være behov for differentierede grænseværdier for indhold af uønskede stoffer i tilsætningsstoffer i visse tilfælde.
- Det bør være muligt at dekontaminere, hvis det kan ske uden forringelse af det pågældende foderstof, fodermiddel eller tilsætningsstof.
- Endelig bør der fastsættes en grænseværdi for nikkel.

Dansk Industri har forståelse for iværksættelse af tiltag, som kan medvirke til yderligere sikring af fødevarerindustriens adgang til sunde og sikre råvarer. Dansk Industri støtter tankerne bag forslaget om ophævelse af fortyndingsmuligheden, dog skal det samtidig sikres, at fortyndingen ikke sker i 3. lande inden import af det pågældende foder til EU.

Forbrugerrådet støtter, at der fastsættes indgrebstærskler, idet Forbrugerrådet finder, at præambelens 15. betragtning bør strammes op således, at det fremgår, at der er en pligt for

de erhvervsdrivende til at informere myndighederne i tilfælde, hvor direktivets bestemmelser ikke overholdes.

Rådet finder endvidere, at det er positivt, at fortyndingsmuligheden bortfalder, men det skal samtidig sikres, at der er mulighed for at kontrollere, om reglen overholdes. Det skal endvidere sikres, fortyndingen ikke sker i 3. lande inden import til EU.

Horesta har ingen bemærkninger til forslaget.

FDB støtter forslaget, ikke mindst forslaget om at indføre indgrebstærskler.

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsrådet yderligere understreget, at der bør være en skærpet kontrol af foderstoffer fra 3. lande. Endvidere, at der bør være en pligt for myndighederne til at underrette myndigheder i andre medlemsstater i tilfælde af en overskridelse af de fastsatte grænseværdier. Endvidere finder Landbrugsrådet, at der bør fastsættes en generel grænseværdi for aflatoxin i overensstemmelse med den frivillige aftale om aflatoxin i kvægfoder i Danmark.

Dansk Industri har yderligere understreget at der bør være en skærpet kontrol med import fra 3. lande.

Forbrugerrådet har gentaget sin støtte til forslaget.

DAKOFO kan ikke støtte, at fortyndingsmuligheden bortfalder, idet fortyndingen i givet fald vil ske i 3. lande inden import af det pågældende foderstof til EU. DAKOFO finder, at det er bedre at fastsætte regler for fortynding i EU, hvor der er en bedre kontrol.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om sagen den 18. maj 2000. Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 17. november 2000 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 20. – 21. november 2000, jf. aktuelt notat af 6. november 2000.

-
8. **(Evt.) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin.**
KOM (2000) 59 endelig.
-

Uændret genoptryk af aktuelt notat af 18. januar 2001.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 59 endelig af 7. februar 2000 fremsat forslag om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. februar 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har anført, at nærhedsprincippet ikke er relevant for forslaget, da det er baseret på artikel 37 i traktaten om oprettelse af Det Europiske Fællesskab og således henhører under EF's enekompetence. Et tiltag på EF-niveau er berettiget, da forslaget primært vedrører harmonisering af den tekniske kontrol, som foretages i medlemslandene. Forslaget tager også sigte på at opdatere proceduren for et snævert samarbejde mellem Kommissionen og medlemslandene i en stående komité.

Formål og indhold

Ændringsforslaget har til formål at fjerne hindringer for den frie omsætning af vegetativt formeringsmateriale af vin, hindringer som har været mulige på grund af en række ensidige afvigelser fra de fælles normer.

Forslaget definerer begreberne sort og klon, og hvad der inkluderes i vegetativt formeringsmateriale af vin. Desuden kræves, at alt formeringsmateriale har været underkastet officiel kontrol inden handel og er listet på nationale eller EU's sortslister.

Handel defineres som værende salg, besiddelse med henblik på salg, udbud til salg og enhver overdragelse, levering eller overførsel af formeringsmateriale til tredjepart, mod vederlag eller vederlagsfrit, med henblik på kommerciel udnyttelse.

Formeringsmateriale, der er fremkommet ved mikroformering, kan undtages fra den officielle kontrol.

For så vidt angår genetisk modificerede sorter anføres det, at forslaget skaber et retsgrundlag, der tager højde for udviklingen inden for genetisk modificerede organismer (Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990). GMO'er må kun godkendes, hvis der er truffet alle foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet, og der skal foretages en miljørisikovurdering svarende til den, der er fastsat i udsætningsdirektivet 90/220. Der skal fastlægges procedurer, der skal sikre, at vurderingen af risikoen for

miljøet og andre relevante elementer svarer til den, der er fastsat i udsætningsdirektivet. Indtil en forordning har fastlagt disse procedurer, optages GMO-sorterne kun i den nationale fortegnelse efter at være godkendt til at blive bragt i handelen efter udsætningsdirektivet. GMO-sorter skal klart anføres som sådanne i sortslisten og i salgskataloger, og pakker af GMO-materiale skal være klart mærkede med dette.

Når det gælder vinformeringsmateriale beregnet til produktion af levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens, henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser. Hvis sorten hører under rådsforordningen om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, godkendes sorten kun efter dette direktivforslag, hvis den allerede er tilladt efter rådsforordningen for levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser. Før GMO-sorter godkendes efter dette direktivforslag, skal det sikres, at levnedsmidler og ingredienser ikke udgør en fare for forbrugerne, ikke vildleder forbrugerne eller afviger så meget fra de produkter, de skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne

Endelig indføres bestemmelser om, at pakninger med vegetativt formeringsmateriale skal være lukkede og forsynet med officiel mærkeseddel, herunder mærkning om GMO.

Medlemslandene skal efterkomme dette direktiv senest 1. januar 2001. Standardformeringsmateriale kan dog handles indtil 1. januar 2009 som en overgangsforanstaltning.

Udtalelser

Det økonomiske og sociale udvalg har den 27. juni 2000 udtalt sig om forslaget. ØSU udtrykker bl.a. "bange anelser med hensyn til betingelserne for vertikal integrering af direktiv 90/220/EØF" (udsætningsdirektivet) og lægger i den forbindelse vægt på forsigtighedsprincippet ved godkendelse af GMO'er.

Europa-Parlamentet behandlede forslaget den 24. oktober 2000. Ifølge den foreløbige udgave af Europa-Parlamentets beslutning om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin, foreslår Europaparlamentet blandt andet en opstramning af reglerne for GMO. Det foreslås dels at sikre godkendelse i overensstemmelse med principperne i udsætningsdirektivet 90/220/EØF og at godkendelsesprocedurer skal være en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet, dvs. ikke alene en Rådsforordning, med de elementer, der er fastsat i udsætningsdirektivet.

Gældende dansk ret

Der er kun meget lille vinproduktion i Danmark og kun enkelte, der dyrker vin på kommerciel basis. Danmark er derfor ved Kommissions beslutning 75/287/EØF af 18. april 1975 undtaget fra bestemmelserne i Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

En vedtagelse af direktivet skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark, når det gælder fødevarer, hvorimod der kan være usikkerhed om, hvorvidt miljøet er tilstrækkeligt sikret, når det gælder GMO'er, med mindre dette sikres gennem ændringer og erklæringer.

Høring

Forslaget har været til høring i §2-udvalget i marts 2000, hvilket ikke gav anledning til bemærkninger.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 6. april 2000. Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 17. november 2000 og (orientering) den 15. december 2000 og den 26. januar 2001 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 20. – 21. november, den 19. – 20. december 2000 og den 29. – 30. januar 2001, jf. aktuelt notat af henholdsvis den 6. og 30. november 2000 samt 18. januar 2001.

-
9. **Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte.**
KOM (2000) 841.
-

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 1. februar 2001. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 841 af 15. december 2000 fremsat forslag til – i en fire-årig prøveperiode fra 2002 til 2005 - at indføre en forenklet støtteordning for små producenter, som modtager op til 1.000 EURO i årlig støtte i arealstøtte og dyrepræmier.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke nærmere redegjort herfor i forslaget.

Formål og indhold

Forslaget indebærer, at der i en fire-årig prøveperiode fra 2002 til 2005 etableres en forenklet støtteordning for små producenter, som samlet modtager op til 1.000 EURO i arealstøtte og dyrepræmier.

Ordningen skal være frivillig for såvel de enkelte medlemslande som landbrugerne.

Med beløbsgrænsen på 1.000 EURO vil ca. 9,5% af støttemodtagerne i Danmark, svarende til knap 6.000 landbrugere, kunne være potentielle støttemodtagere for den nye forenkledede løsning.

Den forenkledede støtteordning vil for de deltagende jordbrugere være et alternativ til arealstøtten og dyrepræmierne.

De øvrige betingelser for den forenkledede støtteordning skal fastlægges i Kommissionens gennemførelsesforordning.

Ordningen forudses at være budgetneutral i forhold til EU's budget.

Forslaget skal ses som et led i arbejdet med at forenkle EU's landbrugslovgivning.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke, men forventes at foreligge i første halvdel af juni 2001.

Konsekvenser

Ordningens gennemførelse i Danmark kan eventuelt kræve lovændring (ændring af "Bekendtgørelse af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.") og vil kræve tilpasninger af de administrative systemer i Direktoratet for FødevarerErhverv.

Høring

§2-udvalget (landbrug) er hørt om forslaget, og havde ikke særlige bemærkninger.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 26. januar og den 16. februar 2001 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 29. – 30. januar og den 19. – 20. februar 2001, jf. aktuelt notat af 18. januar og 1. februar 2001.

10. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EF) nr. 1638/98 for så vidt angår forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie.

KOM (2000) 855 endelig.

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 10. maj 2001. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 855 af 21. december 2000 sendt beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en kvalitetsstrategi for olivenolie og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EF) nr. 1638/98 for så vidt angår forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. januar 2001.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en kvalitetsstrategi for olivenolie

Det anføres i beretningen bl.a., at Rådet og Europa-Parlamentet i forbindelse med forhandlingerne i 1998 om reform af den fælles markedsordning for fedtstoffer påpegede en række relativt tekniske, indbyrdes forbundne problemer, der i forskellig grad drejede sig om en bedre udnyttelse af olivenolies kvalitet. Efterfølgende har Kommissionen iværksat en dybtgående debat om de forskellige aspekter af en kvalitetsstrategi.

Det anføres, at analysen af de vigtigste kvalitetsfaktorer viser, at der kan gøres fremskridt i produktions- og afsætningsleddet ved en forbedring af den obligatoriske klassifikation og mærkningsreglerne, og at det forudsætter, at der ligeledes gøres fremskridt med hensyn til kontrol og sektorens organisation.

Beretningen indeholder en række operationelle konklusioner. Det anføres, at iværksættelsen af en strategi for olivenolies kvalitet kræver samordning af foranstaltningerne, således at de forskellige aktører kan gennemføre en koordineret indsats over flere år. De sammenfattede foranstaltninger giver mulighed for en gradvis iværksættelse, således at visse virkninger vil kunne anvendes allerede fra produktionsåret 2001/02, mens andre virkninger vil gøre sig gældende på lidt længere sigt. Alle foranstaltningerne vil ifølge Kommissionen kunne iværksettes fra og med produktionsåret 2003/04. Foranstaltningerne er opdelt i ændring af Rådsforskrifter, Kommissionsforskrifter og andre initiativer.

For så vidt angår Rådets forskrifter anføres det, at en justering af grundforordningen (forordning nr. 136/66/EØF) er en juridisk forudsætning for, at der kan træffes beslutning om de øvrigt foreslåede foranstaltninger, og at en sådan justering kunne vedrøre dels klassifikationen af olivenolie og olie af olivenpresserester og dels organiseringen af de erhvervsdrivende og deres aktiviteter.

Desuden anføres det i beretningen, at Kommissionens forskrifter på grundlag af artikel 35a i forordning 136/66/EØF bl.a. kunne omhandle pligt til anvendelse af små emballager, visse ændringer i reglerne om mærkning og standardisering af fakultative anprisninger.

Derudover er der fremsat visse forslag til andre initiativer vedrørende bl.a. olivenolie-forskning og ekspertundersøgelser.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EF) nr. 1638/98 for så vidt angår forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie

I marts 1998 fastslog Kommissionen, at der var enighed om at gennemføre en reform, hvis mål kunne være at skabe en dynamisk ligevægt på markedet, at stabilisere indkomsterne, at beskytte og forbedre kvaliteten og at sikre den fornødne organisering og kontrol i sektoren. Kommissionen bemærkede dog, at der var delte meninger om, hvilken form produktionsstøtten skulle have. Den understregede, at det var nødvendigt at få bedre kendskab til den reelle produktion og de dermed forbundne faktorer såsom udbytter og antal af oliventræer. Indtil der forelå mere pålidelige oplysninger, foreslog Kommissionen, at man skulle vente med at træffe afgørelse om reformen, og at man i stedet skulle træffe foranstaltninger til at udgå risiciene for alvorlige vanskeligheder for de erhvervsdrivende og EF-budgettet for de tre følgende produktionsår.

Rådet traf ved forordning (EF) nr. 1638/98 afgørelse om for de tre produktionsår 1998/99, 1999/2000 og 2000/01 at videreføre den tidligere gældende ordning med visse ændringer.

Hvad angår markedet og støtteordningen finder Kommissionen det nødvendigt fortsat at skærpe kontrollen og videreføre de undersøgelser, der har været i gang siden 1998, og supplere analyserne af sektoren, efterhånden som der fremkommer nye data og resultater. Dermed kan fordelene ved de to alternative muligheder for at fastlægge støtteordningen (støtte pr. ton olivenolie eller en faststøtte pr. oliventræ eller pr. ha olivendyrkningsareal) afvejes. Endvidere bliver der ifølge Kommissionen mulighed for at se nærmere på olivendyrkningens konsekvenser for miljøet.

Kommissionen foreslår på den baggrund at lade den nugældende ordning (en produktionsstøtte med et enhedsbeløb på 132,25 EUR pr. 100 kg olivenolie) gælde i yderligere to produktionsår. Rådet skal da efter forslag fra Kommissionen i 2002 træffe afgørelse om den fælles markedsordning for fedtstoffer, der skal gælde fra den 1. november 2003.

Uden at tage stilling til den fremtidige støtteordning foreslår Kommissionen endvidere Rådet allerede nu at gøre opmærksom på, at ordningen skal kontrolleres ved hjælp af et velfungerende GIS (Geografisk Informationssystem) for olivendyrkningen. Fra den 1. november 2003 bliver der således kun ydet støtte til oliventræer eller olivenolie fra olivenlunde, der er registreret i et færdiggjort GIS.

Der foreslås ændringer vedrørende klassificeringen af olivenolie. Det drejer sig bl.a. om justering af grænseværdierne for syreindholdet, visse ændringer i betegnelser og definitioner og forbud mod at anvende kemiske eller biokemiske hjælpestoffer til udvindingen af rå olivenolie.

Det foreslås endelig, at der indføres en ordning, der tilskynder godkendte erhvervsorganisationer til at gennemføre aktivitetsprogrammer til kvalitetsforbedring og -certificering og til at forvalte olivenliesektoren og -markedet. Det foreslås, at EU yder støtte til sådanne programmer, som forelægges af godkendte organisationer.

Til aktivitetsprogrammer vedrørende a) forvaltning af olivenliesektoren og -markedet kan EU-tilskuddet højst udgøre 100 % af de støtteberettigede udgifter, til programmer om b) forbedring af produktkvaliteten og produktionens indvirkning på miljøet kan EU-tilskuddet højst udgøre 75 % af de støtteberettigede udgifter og til programmer vedrørende c) certificering og beskyttelse af olivenoliens kvalitet kan EU-tilskuddet højst udgøre 50 %. Finansieringen af restbeløbet varetages af medlemsstaten under hensyntagen til et bidrag fra de erhvervsdrivende, som er obligatorisk for programmer henhørende under b) og c). EU-finansieringen foreslås gennemført ved, at de olivenolieproducerende medlemsstater inden for visse grænser, som skal nærmere fastlægges ved forvaltningskomitéprocedure, kan øremærke en del af støtten til olivenolieproducenterne til gennemførelse af aktivitetsprogrammerne.

Kommissionen finder det nødvendigt med en periode på ca. to år til at udforme gennemførelsesbestemmelserne for en sådan ordning med aktivitetsprogrammer, oprettelsen af organisationer og programmer samt medlemsstaternes vurdering og godkendelse af dem. Derfor foreslår Kommissionen grundlaget for ordningen med aktivitetsprogrammer, der skal anvendes fra den 1. november 2003, fastlagt allerede nu, så der kan iværksættes konkrete foranstaltninger hurtigst muligt.

Udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog den 17. maj 2001 en beslutning om forlængelse af støtteordningen og en kvalitetsstrategi for olivenolie. Parlamentet kom med en række ændringsforslag, hvoraf det særligt kan fremhæves, at aktivitetsprogrammerne skal omfatte salgsfremstød i medlemsstaterne, idet sådanne fremstød anses at være nødvendige for at gøre opmærksom på produktets kvalitet. Endvidere foreslås, at aktivitetsprogrammerne skal omfatte fremme af oplysningskampagner over for forbrugerne med særlig vægt på produktets ernæringsmæssige kendetegn og de forskellige produktkategorier.

Parlamentet har ikke foreslået en yderligere forlængelse af den gældende ordning udover de 2 år, som Kommissionen har foreslået.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 26. januar og den 18. maj 2001 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøderne (landbrug) den 29. – 30. januar og den 22. – 23. maj 2001, jf. aktuelt notat af 18. januar 2001 og 10. maj 2001.

11. Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager. KOM (2001) 36.

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 36 af 24. januar 2001 fremsendt Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager. Rapporten er oversendt til Rådet den 24. januar 2001.

Ifølge artikel 56 i forordning 2200/96 skulle Kommissionen senest d. 31. december 2000 forelægge Rådet en rapport om, hvordan denne forordning virker, eventuelt ledsaget af relevante forslag. Ligeledes skulle Kommissionen ifølge artikel 9 i forordning (EF) nr. 2202/96 forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af denne ordning (ordningen for citrusfrugter) samt eventuelt passende forslag, når denne ordning har været anvendt i to år.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Formålet med den foreliggende rapport er at beskrive situationen, som den er nu. Det anføres, at det er hensigten, at rapporten skal danne baggrund for frugt- og grøntsagspolitiske forslag, der måtte blive fremsat senere alt efter resultatet af de drøftelser, der vil finde sted i Rådet, i sektoren og i samfundet som helhed.

I det følgende gengives i hovedtræk Kommissionens betragtninger i rapporten:

Produktion, forbrug og handel med frugt og grønt

Verdensproduktionen af frugt og grøntsager var i 1998-1999 på lidt over 1.100 mio. t i gennemsnit: frugt tegnede sig for 530 mio. t og grøntsager for 470 mio. EU's andel udgør 10 pct. Verdensforbruget i samme periode (960 mio. t) var omkring 180 mio. t lavere end produktionen. EU's forbrug udgør 10 pct. Verdensproduktionen er markant stigende, mens tendensen for forbruget er langsommere.

I de seneste år har den årlige verdenshandel ligget på omkring 50 mia. EUR målt i værdi og 70 mio. t målt i mængde. Målt i gennemsnitlig værdi i perioden 1996-1998 var USA verdens største eksportør med 18 pct. af verdenseksporten efterfulgt af EU med 12 pct. I samme periode var EU den største importør med 27 pct. af verdensimporten efterfulgt af USA med 18 pct. EU og Japan havde stort handelsunderskud, nemlig på henholdsvis 9 mia. EUR og 5 mia. EUR, mens der var overskud på handelsbalancen navnlig i Kina, Mexico og Tyrkiet.

I de seneste år har den samlede grøntsagsproduktion i EU ligget på ca. 55 mio. t med Italien i spidsen med 15 mio. t efterfulgt af Spanien med 11,5 mio. t. EU's samlede produktion af frisk grønt lå på lidt over 30 mio. t, hvoraf 9 mio. t var citrusfrugter. Hvad angår efterspørgslen, ligger EU-forbruget af friske frugter og grøntsager stabilt med henholdsvis 29 mio. t og 41 mio. t svarende til et forbrug pr. indbygger på 92 kg og 133 kg. Frugt og grøntsager dækker ca. 4 pct. af det udnyttede landbrugsareal i EU, og de vigtigste produktionsområder for frugt og grøntsager ligger i Grækenland, Spanien og Italien.

Revision af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Produktklassificering og handelsnormer

Det anføres, at standardisering i fyrré år har spillet en afgørende rolle som klassificeringssystem for friske frugter og grøntsager og bidraget til at gøre markedet gennemsigtigt og

til at udvikle det. For øjeblikket findes der kvalitetsnormer for 35 produkter, der er opført i bilag I til EU's grundforordning for frugt og grøntsager. Det anføres, at der ved fastsættelsen af normer tages behørigt hensyn til det internationale arbejde der udføres på dette område.

Grundforordningen indeholder ingen normer for fødevarer sikkerhed. Der henvises i rapporten til direktiv 90/642/EØF og direktiv 76/895/EØF med hensyn til restkoncentrationer samt forordning (EF) nr. 194/97 vedrørende forurenende stoffer.

Producentorganisationer

I 1996-reformen blev der gjort store bestræbelser for at modernisere producentorganisationerne. For at producentorganisationer kan klare sig på et større og mere åbent og konkurrencepræget marked, blev det betragtet som grundlæggende krav, at medlemskab skulle være frivilligt, og at producentorganisationerne skulle kunne servicere medlemmerne effektivt, samtidig med at medlemmerne forpligtede sig til at markedsføre hele deres produktion gennem den pågældende organisation. For øjeblikket afsættes ca. 40 pct. af hele frugt- og grøntsagsproduktionen gennem henvend 1.400 producentorganisationer. I værdi er der tale om ca. 12,5 mia. EUR.

1996-reformen har endnu ikke medført nogen væsentlig og global forøgelse af producentorganisationernes økonomiske størrelse. Det understreges dog af Kommissionen, at allerede eksisterende producentorganisationer i et velstruktureret økonomisk miljø tilsyneladende har været i stand til at udnytte de muligheder, som 1996-reformen gav, fuldt ud. Den differentiering mellem forskellige typer producentorganisationer, som Rådet har indført, har ikke fået producentorganisationerne til i højere grad at specialisere sig.

Brancheorganisationer og brancheaftaler

Brancheorganisationer blev anerkendt ved 1996-forordningen. De defineres som juridiske personer, der er sammenslutninger af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion og/eller afsætning og/eller forarbejdning af frugt og grøntsager. Blandt deres beføjelser kan nævnes adgangen til at fastsætte strengere regler for produktion og afsætning end de nationale forskrifter eller EU-forskrifterne. Indtil nu er der kun blevet anerkendt fem brancheorganisationer, heraf to i Frankrig og tre i Spanien. De aftaler, som anerkendte brancheorganisationer indgår, skal meddeles Kommissionen for at kunne håndhæves. Det er kun Frankrig og i mindre grad den spanske citrusfrugtsektor, der har gjort større brug af brancheaftaler.

Interventionsordninger og tilbagekøb

I henhold til den gældende ordning (efter 1996-reformen) har producentorganisationerne mulighed for at tilbagekøbe et hvilket som helst af de produkter, der er omfattet af ordningen, og kan selv bestemme, i hvor store mængder og for hvilken periode. For at undgå strukturel uligevægt, som ville kunne medføre store tilbagekøb, blev der fastsat en interventionstærskel for de 11 produkter, hvor der er fastsat en EF-tilbagekøbsgodtgørelse. Overskrides interventionstærsklen, nedsættes tilbagekøbsgodtgørelsen for det følgende produktionsår.

Der er sket en meget stor nedgang i de tilbagekøbte mængder siden 1996-reformen, hvilket ifølge Kommissionen hovedsagelig skyldes producentorganisationernes medansvar for tilbagekøbene, dvs. indførelsen af lavere tilbagekøbslofter for hver enkelt producentorganisation frem for en nedsættelse af EU-godtgørelsen pr. produktenhed.

Driftsfonde og anvendelsen heraf

Alle anerkendte producentorganisationer kan modtage finansiel EU-støtte til oprettelse af en driftsfond. Halvdelen af fonden finansieres af medlemmerne af producentorganisationen og den anden halvdel af EU-tilskud. Ikke alle producentorganisationer søger om finansiel EU-støtte. Antallet af producentorganisationer, der ansøger om støtte, er imidlertid steget stærkere end antallet af anerkendte producentorganisationer, og nu er forskellen svundet ind til næsten 200 producentorganisationer. Driftsfonde kan bruges til at finansiere:

- tilbagekøb fra markedet af produkter, der ikke er omfattet af tilbagekøbsgodtgørelsen og for at supplere denne
- et driftsprogram, når det er godkendt af medlemsstatens myndigheder

Miljøbevidsthed

Det anføres i rapporten, at frugt- og grøntsagssektorens indvirkning på miljøet hænger nøje sammen med sektorens generelt intensive produktion og høje input. Det anføres videre, at det i forordning (EF) nr. 2200/96 flere gange nævnes, at der i frugt- og grøntsagssektoren skal tages bedre hensyn til miljøaspekter.

Indtil nu har Kommissionens tjenestegrene ikke haft mulighed for at foretage en vurdering af foranstaltningernes virkning. De fleste medlemsstater har givet Kommissionen en detaljeret liste over miljøforanstaltninger, der vil kunne medtages i driftsprogrammer. Selv om de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, er ufuldstændige, er det første indtryk, at mekanismen vil kunne anvendes tilfredsstillende.

Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager i sameksistens med den nye forordning for udvikling af landdistrikterne

De foranstaltninger, der indgår i producentorganisationernes driftsprogrammer, og som finansieres af driftsfondene, kan overlape foranstaltninger, som finansieres som led i strukturpolitikken, dvs. udviklingsplaner, udarbejdet i henhold til forordningen om udvikling af landdistrikterne (forordning (EF) nr. 1257/99).

Budgetspørgsmål

Siden 1997 er der sket en kraftig nedgang i tilbagekøbene, men for 2000 skønner Kommissionen, at de kan blive større end beregnet. Efter en langsom start er driftsfondene kommet op på de forventede beløb i 2000. Udgifterne til forarbejdning af citrusfrugter har hele tiden - bortset fra 1998 - været højere end forventet. Tilsammen har udgifterne til citrusfrugter, friske frugter og grøntsager været lavere end angivet i 95-finansieringsoversigten.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive en udtalelse om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §2-udvalget (frugt og grønt) har Dansk Erhvervsgartnerforening givet udtryk for, at det ønskes fastholdt, at en producent kun kan være medlem af én producentorganisation. I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet udtrykt støtte til Dansk Erhvervsgartnerforenings synspunkt.

12. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød KOM (2001) 87 endelig.

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 10. maj 2001. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 87 af 13. februar 2001 fremsendt forslag om forslag til Rådets forordning til ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markeds-

ordning for oksekød og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder. Det samlede forslag er oversendt til Rådet den 16. februar 2001.

Det samlede forslag er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Det er efterfølgende besluttet at adskille forslaget om ændring af forordning 1251/1999 fra "oksekødspakken". Ændringen af forordning 1251/1999 blev vedtaget i april måned.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene fremsættes som led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor Kommissionen ikke har redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Det europæiske marked for oksekød er fortsat berørt af forbrugernes svigtende tillid til oksekød på grund af mange tilfælde af BSE (Bovin spongiform encephalopati). Samtidig har forekomsten af mund- og klovsyge forværret situationen, navnlig for eksporten. Det har medført nedgang i forbruget og i eksporten. Flere store tredjelandsmarkeder har dog nu genåbnet for import fra EU, herunder Rusland. Siden midten af oktober 2000 har der været prisfald på ca. 19 pct. for ungtyrækød og 25 pct. for kokød gennemsnitligt i EU frem til uge 19 i 2001. Faldet i forbruget er på EU-plan af Kommissionen anslået til 10 pct. Det dækker over store variationer, idet forbruget er faldet 50 pct. i Tyskland og over 40 pct. i Spanien og Italien. Der er dog ved at være tegn på en vis forbedring. Forbruget er næsten uændret i Danmark og Holland, og der har endda været en svag stigning i Sverige, Finland og Storbritannien.

I Danmark er prisen på ungtyrækød faldet ca. 17 pct. og prisen på kokød ca. 15 pct. fra krisens start og frem til uge 19 i 2001. Som nævnt er det hjemlige forbrug stort set ikke påvirket, men den traditionelle danske eksport af ungtyrerbagfjerdinge til Italien og Spanien er blevet påvirket af forbrugsnedgangen i disse to lande.

Kommissionen frygter, at en forbrugsnedgang på 10 pct. vil medføre lagre på 1,7 millioner tons i 2003 og ved en forbrugsnedgang på 12 pct. kan interventionslagrene blive helt op til 3 millioner tons. Den samlede lagerkapacitet under interventionsordningen skønnes at være på ca. 1 million tons.

Rådsmødet (landbrug) den 29. januar 2001 konkluderede, at Kommissionen inden næste samling i Rådet skulle forelægge en pakke af foranstaltninger, der tager sigte på at løse balanceproblemerne på EU-markedet for oksekød på såvel kort og langt sigt. Kommissionen fremlagde pakken af foranstaltninger på rådsmødet (landbrug) den 26. februar 2001.

Kommissionen foreslår følgende foranstaltninger:

1. En nedsættelse af antallet af særlige præmier (handyrpræmier) for at reducere incitamentet til at producere. Loftet på 90 dyr per bedrift og aldersklasser for at få præmie gøres obligatorisk for alle. Der foreslås indført individuelle lofter (kvoter) på baggrund af foregående års produktion for at gøre forvaltningen af kvoterne mere præcis.
2. For at begrænse produktionen sættes der krav om mindst 20 pct. og højst 40 pct. kvier i besætningen for at kunne modtage ammekopræmie. Samtidig afskaffes muligheden for i årene 2002 til 2004 at genuddele præmierettigheder fra den nationale reserve.
3. Kravet til belægningsgrad ved ansøgning om handyrpræmie og ammekopræmie skærpes fra to storkreaturer per ha til 1,8 storkreatur per ha for at tilskynde til ekstensivering af produktionen.
4. Interventionsloftet på 350.000 tons fastsat i Rådskonvention nr. 1254/2000 ophæves for 2001 og 2002 for at undgå, at der sker intervention uden mængdemæssig begrænsning, når interventionsprisen falder til under 60 pct. af interventionsprisen i et medlemsland. Der er nemlig stor risiko for, at opkøb til intervention risikerer at overskride loftet på 350.000 tons.

Detaljeret gennemgang af forslaget:

Ad 1-3 Ændring af præmieordningerne:

- a) Handyrpræmien: Der indføres fra 1.1 2002 et individuelt loft per producent for handyrpræmier. Loftet fastsættes af medlemslandene ud fra hvor mange dyr den pågældende producent har opnået præmie til i de foregående år. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift til højst 90 dyr. Der etableres en national reserve på mindst en pct. og højst tre pct. af de præmieberettigede dyr. Producenter, der overfører deres præmierettigheder, skal "tolde" op til 15 pct. til den nationale reserve efter samme regler, som gælder for overførsel af ammekoretigheder. Samtidig fastsættes ved forvaltningskomitéprocedure inden den 1.1. 2002 nye nationale lofter, der næsten svarer til den faktiske udnyttelse af præmierne. Lofterne begrænses til antallet af udbetalte præmier til det højeste af årene 1997-2000, hvortil lægges 3 pct. Hvis der imidlertid bliver behov derfor, reduceres disse tal proportionelt, så summen af de nationale lofter ikke overstiger henholdsvis 8.453.814 præmier for tyre og stude, når de er ni måneder og 2.402.647 præmier til stude, når de har nået en alder på 21 måneder. For Danmarks vedkommende ned-

sættes loftet fra til 277.110 stk. til ca. 200.000 stk. Frankrig og Irland bliver næppe ramt, mens der kan forventes store nedsættelser for andre lande. Genindførelse af 90-dyrs loftet for alle producenter kan få alvorlige økonomiske konsekvenser for producenter, der har indrettet produktionen efter og investeret i tillid til, at der ikke er noget 90-dyrs loft.

- b) Ammekopræmier: Der indføres et krav om, at der skal være mindst 20 pct. og højst 40 pct. kvier i en ammekobesætning, for at opnå præmie. Formålet er at begrænse fødslen af nye kalve ved at øge andelen af kvier i besætningerne på bekostning af køer. Samtidig kan der ikke i 2002-2004 uddeles rettigheder fra den nationale reserve.
- c) Skærpelse af belægningsgraden: For at kunne opnå handyrpræmier og ammekopræmier skal producenten råde over et foderareal på to storkreaturer per ha per år. Det skærpes nu til 1,8 storkreaturer per ha per år. En sådan stramning vil især have konsekvenser for lande med intensiv drift.

Ad 4. Intervention:

Ifølge de nugældende regler, kan der åbnes for intervention af ungtyre og stude, hvis markedsprisen i to på hinanden følgende uger er under 84 pct. af interventionsprisen, og hvis prisen i et medlemsland i samme periode er under 80 pct. af interventionsprisen. Dog kan mængden maksimalt andrage 350.000 tons om året. Endvidere kan Kommissionen skønne om bud skal imødekommes eller ej. Bud, der accepteres, kan desuden begrænses mængdemæssigt. Denne form for intervention anvendes af en lang række lande, heriblandt Danmark.

Hvis markedsprisen på ungtyre i EU i to på hinanden følgende uger falder til under 78 pct. af interventionsprisen i EU og den i samme periode falder til under 60 pct. af interventionsprisen i medlemsstaten, gælder loftet på 350.000 tons ikke. Desuden skal alle bud på et acceptabelt niveau i denne situation efterkommes. Denne "sikkerhedsnetintervention" har været anvendt i Tyskland og Holland, og indtræder nu igen i Holland.

Kommissionen foreslår nu, at det ovennævnte loft på 350.000 tons afskaffes for at kunne intervenere mere inden prisen er faldet til "sikkerhedsnetinterventionsniveauet". Begrundelsen skulle være at licitationsopkøb kan forhindre, at prisen falder så meget, at sikkerhedsnetintervention udløses. Forudsætningen er således, at almindelig intervention kan stoppe prisfaldene.

Der er efterfølgende udleveret et arbejdsdokument indeholdende tre nye forslag:

Støtte til mellemkalve (Broutard)

Forslaget går ud på, at tyre, der har fået handyrpræmie, kan få udbetalt en ekstra præmie, hvis de kastreres, og bliver til stude. Det samlede præmiebeløb er lavere end det nuværende præmiebeløb for stude.

Midlertidig indefrysning af præmier

Forslaget præciserer, at forbudet mod genuddeling af ammekopræmierettigheder fra den nationale reserve alene vedrører præmierettigheder, der er inddraget til den nationale reserve i forbindelse med toldning (art. 8, stk. 1, 2. underafsnit i RFO 1254/1999). Der er tale om en afkortning med et år i forhold til Kommissionens udspil fra februar måned.

Lempelse af krav til særordning for kvier

Forslaget betyder, at de lande (Østrig), som kan og gør brug af særordningen for præmier til kvier (art. 10, stk. 1 i RFO 1254/1999) ikke skal opfylde kravet om, at mindst 20 pct. og maksimalt 40 pct. af dyrene i ammekoansøgningen skal være kvier. Procentsatsen sættes til henholdsvis mindst 10 pct. og maksimalt 20 pct.

Udtalelse

Europa-Parlamentet har den 16. maj 2001 afgivet en udtalelse om forslagene.

Parlamentet har i alt stillet 23 forslag til ændring af Kommissionens tekst. Forslagene betyder generelt en forhøjelse af præmiebeløbene for de fleste ordninger, ligesom præmiebeløbene forhøjes yderligere for de producenter, der nedsætter belægningsgraden på deres bedrift. Parlamentet støtter ikke Kommissionens forslag om at indføre individuelle præmier for handyr. Som kompensation for indførelse af et 90 dyrs loftet for handyrpræmier, stilles der forslag om adgang til at modregne op til 50 pct. af lønudgifterne til kvægopdrættet i det teoretiske præmiekrav for det samlede antal dyr. Der stilles endvidere forslag om gennemførelse af EU-oplysningskampagner om aspekter vedrørende sundhed, sikkerhed, kvalitet og mærkning i forbindelse med europæisk oksekød. Kampagnerne kan påbegyndes, når alle regler for konstatering og kontrol med BSE er indført og fungerer korrekt i hele Fællesskabet.

Gældende dansk ret

Bekendtgørelse nr. 1172 af 15. december 2000 om ydelse af præmier til husdyr.

Konsekvenser

Ændring af præmieordningerne kræver ændring af bekendtgørelse nr. 1172 af 15. december 2000 om ydelse af præmier til husdyr.

Ændringer af præmieordningen vil få administrative konsekvenser i Direktoratet for FødevareErhverv (øget personale, EDB-udvikling m.v.) Udgiften andrager skønsvis ca. 2,4 mio. kr. til EDB-udvikling og ca. 1,6 mio. kr. i driftsudgifter årligt. Der forventes et erhvervsøkonomisk tab for producenterne på ca. 50 mio. kr. pr. år pga. nedgang i udbetalte præmier. Fjernelse af loftet for intervention ventes derimod at have en positiv effekt på markedsprisen for oksekød og dermed på producenternes indtjening. Der kan dog ikke umiddelbart siges noget om, hvor stor en effekt, der kan blive tale om, da der hersker stor usikkerhed om det forventede omfang af opkøb i Danmark.

Ifølge Kommissionens oplysninger holdes udgifterne indenfor budgettet for 2001.

Beskyttelsesniveauet

Beskyttelsesniveauet bliver ikke påvirket ved de foreslåede oksekødsforanstaltninger.

Høring

§2-udvalget (landbrug) blev hørt den 20. februar, den 7. marts og den 9. maj. Landsbrugsrådet ønskede en mere balanceret løsning og fandt, at der med disse forslag højst kunne opnås løsninger på kort sigt, men næppe på lang sigt. På kort sigt ville det være nødvendigt med en reduktion i produktionen. Kommissionens forslag, som gik i retning af ekstensivering var et problem for bl.a. Danmark, som har en ret intensiv produktion. Der var behov for, at disse forslag burde drejes i en mere markedsorienteret retning. Derimod advaredes kraftigt mod en genindførelse af 90 dyrs loftet og systemet med individuelle præmierettigheder måtte også afvises bl.a. pga. øget bureaukrati. Med hensyn til en sænkning af handyrpræmierne fandt Landbrugsraadet, at dette ligeledes burde afvises, men det blev dog anset for knap så slemt som en genindførelse af 90 dyrs loftet og et system med individuelle præmierettigheder. For så vidt angår en sænkning af belægningsgraden fra 2 storkreaturer pr. ha til 1,8 storkreaturer pr. ha og medregningen af kvier i ammekobesætningen, fandt organisationen, at disse forslag ville ramme mælkeproduktionen særlig hårdt, og hvis forslaget om belægningsgrad blev fastholdt, burde der gives præmier til 15 storkreaturer (handyr) uden krav om foderareal, idet man i modsat fald ville opmuntre til yderligere eksport af kalve. Hvis handyrpræmierne skal reduceres, skal det samme gælde for ammekopræmierne. Landbrugsraadet fandt, at en afkobling af støtten, eventuelt således, at den enkelte producent selv ville være ansvarlig for en mulig afsætning, ville være et radikalt ændringsforslag, men udtrykte sympati for idéen. Landbrugsraadet gik ud fra, at man sikrede sig, at der ikke blev vedtaget foranstaltninger, som går imod EU's regler om det indre marked, idet det blev understreget, at det er væsentligt, at medlemsstaterne

behandles ensartet. På mødet den 9. maj bemærkede Landbrugsraadet, at den tilbageværende oksekødspakke burde indgå i en samlet reformpakke og ikke gennemføres isoleret.

Kødbranchens Fællesråd bemærkede, at en genindførelse af f.eks. 90 dyrs loftet ville medføre større eksport af kalve, og at det ikke ville medføre færre dyr, men i stedet øge produktionen i EU. Med henvisning til Landbrugsrådets bemærkning på mødet den 9. maj anførte Kødbranchens Fællesråd, at forslaget om at ophæve interventionsloftet på 350.000 tons var nødvendigt, men at forslagene om mere ekstensiv produktion på den anden side ville ramme producenterne meget hårdt.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om sagen den 9. marts 2001. Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 23. februar 2001, jf. supplerende aktuelt notat af 19. februar 2001. Sagen har endvidere været forelagt udvalget (orientering) den 16. marts, den 20. april og den 18. maj 2001, jf. aktuelt notat af 8. marts, 17. april og 10. maj 2001.

13. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle.

KOM (2000) 834 endelig og 838 endelig.

Uændret genoptryk af aktuelt notat af 1. februar 2001.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 834 af 14. december 2000 fremsendt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle og ved KOM (2000) 838 af 14. december 2000 fremsendt rapport fra Kommissionen til Rådet om situationen i humlesektoren. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

I medfør af artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1696/71 har Kommissionen for Rådet fremlagt en beretning om den økonomiske udvikling i Den Europæiske Unions humlesektor.

I rapporten er det bl.a. anført, at verdensproduktionen af humle for 1999 er skønnet at udgøre 93.750 tons, hvoraf EU's produktion udgjorde 34.600 tons (37 %). Arealet med humle på verdensplan udgør 58.000 hektar, hvoraf EU's areal udgør 22.700 hektar (39 %). Arealet er på verdensplan reduceret med 30 % siden 1995.

Otte medlemsstater i EU producerer humle: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Østrig, Portugal og Storbritannien. Af det samlede humleareal i EU i 1999 på 22.700 hektar, er 18.300 hektar (80 %) i Tyskland. Fra 1995 til 1999 er såvel arealet som produktionen af humle i EU reduceret med 18 %. Denne formindskelse i kvantitet er blevet kompenseret kvalitativt gennem et højere indhold af alphasyre. I 1999 blev der dyrket humle på 3.556 bedrifter - med et gennemsnitsareal med humle på 6,38 hektar pr. bedrift.

Handlen med humle sker både på kontrakt og ved afsætning på det frie marked. Omfanget af handlen på kontrakt er faldet fra 82 % i 1995 til 75 % i 1999. Priserne ved handel på kontrakt har været ret stabile i perioden 1995-1999 - højst i 1997 med en pris på 202 EUR/50 kg og lavest i 1999 med en pris på 191 EUR/50 kg. Derimod har der været stort udsving i priserne på det frie marked i samme periode med den laveste pris i 1997 på 64 EUR/50 kg og højest i 1999 på 156 EUR/50 kg. Det konstateres, at udviklingen i prisen ikke reflekterer stigningen i alphasyreindhold i humlen (en stigning på 37 % fra 1995 til 1999).

Rådet vedtog i maj 1998 en forordning om indførelse af særlige midlertidige foranstaltninger for humle (Rådets forordning (EF) nr. 1098/98) på baggrund af konjunkturbestemt, men også strukturbetinget overskudsproduktion på humlemarkedet i EU. De foranstaltninger, der gælder for en femårig periode fra 1998-høsten, vedrører midlertidigt ophør med humledyrkning og/eller endelig rydning af humlearealer. De to ordninger er frivillige, og det gælder såvel for medlemsstaten som for producentsammenslutningerne og de individuelle producenter.

Det konkluderes i rapporten, at der er sket en gradvis tilpasning af produktionen til efterspørgslen både hvad angår kvantitet, nemlig via en reduktion af dyrkede arealer og producerede mængder, og hvad angår kvalitet gennem sortsomstilling, især til de sorter, der er mest efterspurgt blandt bryggerierne. Det understreges samtidig, at problemerne vedrørende en markedstilpasning fortsat er relevante.

På den baggrund er det nedenfor beskrevne forslag fremlagt fra Kommissionen.

Artikel 12, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 omhandler fastsættelse af støttebeløbet for humle produceret i Fællesskabet i en femårig periode fra 1996-høsten til og med 2000-høsten. Støttebeløbet er fastsat til 480 EUR pr. hektar.

Med den nuværende udvikling inden for sektoren, som beskrevet i rapporten, og da gennemførelsesperioden for særforanstaltningerne udløber i 2002 samt af hensyn til visse vigtige producentlandes kommende tiltrædelse af Den Europæiske Union, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt i en toårs periode at forlænge gyldigheden af det nuværende støttebeløb. Det foreslås samtidig, at Kommissionen inden den 31. december 2002 foretager en undersøgelse af, hvordan den fælles markedsordning fungerer som helhed.

En forlængelse på to år af den nuværende ordning åbner således mulighed for en samlet vurdering i 2002 af bestemmelserne om producentstøtte og særforanstaltningerne vedrørende midlertidig braklægning og/eller definitiv rydning.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Rapporten og forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til rapporten og forslaget.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 16. februar 2001 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 19. – 20. februar 2001, jf. aktuelt notat af 1. februar 2001.

-
14. **Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om
Handlingsplan for Biodiversitet: Landbrug**
KOM (2001) 162 endelig

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 162 endelig udgave af 27. marts 2001 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europaparlamentet: Handlingsplan for biodiversitet: Landbrug, bind III. Bind III om landbrug er en del af en samlet biodiversitetsstrategi, som også omfatter handlingsplaner for fiskeri, økonomisk samarbejde og udviklings-samarbejde samt bevaring af naturressourcer.

Udviklingen og gennemførelsen af biodiversitetsstrategien og dens handlingsplaner skal ses i en bredere sammenhæng, nemlig Den Europæiske Unions forpligtelse til at skabe en bæredygtig udvikling og integrere miljöhensyn i andre sektorer og politiske områder i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 2, 3 og 6.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Der er ikke oplyst noget om nærheds- eller proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Handlingsplanen skal opfylde Kommissionens forpligtelse til at udarbejde en plan for biodiversitet på landbrugsområdet, som skal give mulighed for at forudse, forebygge og afhjælpe årsagerne til nedgangen i biodiversiteten. Den skal bl.a. medvirke til opfyldelse af internationale konventioner og aftaler, især konventionen om biologisk mangfoldighed. Miljøaspektet skal bredt indgå i både reglerne i den fælles landbrugspolitik og i udvikling af miljøvenlige landbrugsmetoder.

Der arbejdes generelt med biodiversitet på tre niveauer:

- Genetisk biodiversitet - de forskellige typer genetiske byggesten, som findes i de enkelte repræsentanter for en art.
- Artsdiversitet - de forskellige typer levende organismer, som findes på et givet sted, og
- Diversitet i økosystemer - de forskellige arter, økologiske funktioner og processer, såvel i type som i antal, der findes i forskellige fysiske lokaliteter.

Handlingsplanen peger på biodiversitetens fordele for landbruget, herunder mulighed for at udvikle nye bedre tilpasningsduelige sorter med henblik på økonomiske, sundhedsmæssige, tekniske og økologiske målsætninger og bedre skadedyrsbekæmpelse og lign.

Landbrugets fordele for biodiversiteten er bevaring af særlige økosystemer og levesteder, som knytter sig til især ekstensiv drift, og som er truet af intensivning eller opgivelse af drift.

Generne fra landbruget i forhold til biodiversiteten er især ubæredygtig brug af gødning og plantebeskyttelsesmidler, intensivning, brug af færre arter og sorter, intensivning og ophør, fjernelse af småbiotoper, dræning og vanding, hvilket kan medføre erosion, ensretning af økosystemer, ukontrolleret spredning af fremmede og vilde arter.

Til realisering af handlingsplanen for biodiversitet peger Kommissionen bl.a. på EU's bestemmelser om udvikling af landdistrikterne. Der peges især på princippet om, at jordbrugerne skal overholde gældende miljøbestemmelser m.v. for at få adgang til en række tilskudsordninger i de godkendte planer for udvikling af landdistrikterne. Specifikt peges på muligheden for at anvende ordningen vedr. miljøvenligt jordbrug, som er obligatorisk i hele EU, til at fremme biodiversitet i landbrugssektoren. En anden specifik tilskudsordning sikrer opretholdelse af landbrugsmæssig aktivitet i ugunstigt stillede områder, hvilket kan medvirke til at bevare biodiversitet på et tilstræbt niveau. Endelig peges på uddannelse og på skovområdet.

Handlingsplanen er i øvrigt baseret på optimal udnyttelse af følgende instrumenter til gavn for biodiversiteten:

- Den horisontale forordning (Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte.
- Miljøforanstaltningerne i de fælles markedsordninger
- Forordning om genressourcer i landbruget
- Markedsinstrumenternes miljøtiltag (kvalitetssikring)

Opmærksomheden henledes ligeledes på andre instrumenter såsom lovgivningen om plantebeskyttelsesprodukter og SAPARD-instrumentet.

Det vurderes, at den danske landdistriktsplan allerede bidrager positivt til fremme af biodiversitet. Mulighederne for at øge dette bidrag indgår i Wilhjelm'sudvalgets drøftelser og vil eventuelt kunne føre til en ændring af det danske landdistriktsprogram med henblik på endnu stærkere profilering af målsætningen.

Handlingsplanen omtaler også arbejdet med reglerne vedr. genressourcer, herunder GMO'er, når Cartagena-protokollen om biosikkerhed er blevet vedtaget, forskningsbehovet, og overvågning.

Med hensyn til mål og tidsplan nævnes indarbejdelse af biodiversitetshensyn som led i gennemførelsen af miljøvenligt landbrug, forbedrede indikatorer og vekselvirkningen med biodiversitetsforanstaltningerne i landbruget samt medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde en rapport inden udgangen af 2002 (som Rådskonklusionerne udskyder til udgangen af 2003).

Formandskabet forventes at fremlægge udkast til rådskonklusionen med en anerkendelse af betydningen af planen og behovet for fortsat integration af biodiversitetshensyn i den fælles landbrugspolitik, specielt landdistriktsprogrammet. Medlemslandene forpligtes til at udarbejde en rapport inden udgangen af 2003, der definerer de nuværende hindringer for at forbedre biodiversiteten i landbruget. Kommissionen opfordres til at indføre regler om beskyttelse og handel med lokale genetiske ressourcer og forberede kriterier for at udpege arter, der er truet af udryddelse, og som kan give EU-støtte. Der skal gøres rede for effekten på biodiversitet i nærmere angivne rapporter om miljøintegration og bæredygtig udvikling i den fælles landbrugspolitik.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret

Handlingsplanen har ingen virkning på gældende dansk ret.

Konsekvenser

Selve meddelelsen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
15. **Anmodning fra Frankrig og Italien om tilladelse til supplerende national støtte til destillation af visse produkter i vinsektoren.**
KOM dok. foreligger ikke.
-

Nyt notat.

Baggrund

Frankrig har fremsat anmodning om i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit, at få Rådets tilslutning til, at supplerende national støtte til destillation af visse produkter i vinsektoren er forenelig med Fællesmarkedet. Italien forventes at ville fremsætte en tilsvarende anmodning.

EF-traktatens art. 88, stk. 2, 3. afsnit, 1. led, har følgende ordlyd:

"På begæring af en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed beslutte, at en af denne stat ydet eller planlagt støtte uanset bestemmelserne i art. 87 eller de i art. 89 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning."

Formål og indhold

Ifølge artikel 29, stk. 1 i Rådets forordning 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin, kan Fællesskabet yde støtte til destillation af bordvin og af vin egnet til fremstilling af bordvin for at støtte markedet for vin og således lette den fortsatte forsyning med vindestillater til de dele af sektoren for konsumalkohol, som traditionelt anvender denne form for alkohol.

Ifølge artikel 30, stk. 1 i RFO 1493/1999, kan der indføres krsedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.

Frankrig har sendt en anmodning til Kommissionen om at måtte destillere 2,5 mio. hl. som krsedestillation med den begrundelse, at markedet stagnerer, og at lagrene er usædvanlig store (fra 10,85 mio. hl. i august 1999 til 14,07 mio. hl. i august 2000). Frankrig henviser endvidere bl.a. til, at der er sket et fald i mængden af den solgte bordvin samt et prisfald for bordvin i perioden 1. august 2000 til 1. februar 2001. Kommissionen behandler i øjeblikket denne anmodning.

Frankrig har anmodet Rådet om, at få tilladelse til at yde de producenter, som leverer til destillation i henhold til art. 30, national støtte for en mængde på maksimalt 2,5 mio. hl. til at bringe prisen op på det, der ydes ved frivillig destillation efter art. 29. På grundlag af den fællesskabspris, der blev fastlagt for den seneste krsedestillation anslås den maksimale omkostning at være 21 mio. EUR.

Det er i forvaltningskomitéen for vin blevet oplyst, at Italien ligeledes har sendt en anmodning til Kommissionen om åbning af krsedestillation i medfør af art. 30, og at denne anmodning er under behandling i Kommissionen. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt oplysninger om, hvor store mængder anmodningen drejer sig om. Det forventes, at Italiens anmodning om national støtte tilsvarende vil være til udligning af prisforskellen mellem frivillig destillation i medfør af art. 29 og krsedestillation i medfør af art. 30.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget (landbrug) vil blive hørt.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
16. **Europæisk konference om økologisk landbrug og økologiske fødevarer (anmodning fra den danske delegation).**
KOM dok. foreligger ikke.
-

Nyt notat.

Baggrund og indhold

Fødevareministeriet afholdt i dagene 9. – 11. maj 2001 en europæisk økologikonference med titlen Organic Food and Farming – Towards Partnership and Action in Europe med deltagelse af ministre, Kommissionen, embedsmænd, eksperter og NGO'er fra EU, en række ansøgerlande og en række EØS-lande.

Formålet med konferencen var at drøfte mulighederne for fremme af økologisk fødevarer- og landbrugsproduktion i Europa i og uden for EU og at søge opbakning til etablering af en aktionsplan til fremme heraf inden for de næste to år.

Beslutningen om at afholde en konference i Danmark blev taget med henblik på at sikre en effektiv implementering af anbefalingerne fra konferencen "Organic Farming in the Euro-

pean Union – Perspectives for the 21st Century", som blev afholdt i Wien (Baden) 27.-28. maj 1999 – samt med henblik på at ajourføre og supplere disse anbefalinger.

Mere konkret var det ønsket at konferencen skulle baseres på den samme partnerskabsmodel, som i dansk sammenhæng anses for at have haft stor betydning for udviklingen af en målrettet og konsensusorienteret strategi for udviklingen af den økologiske fødevarerproduktion. Der tænkes her på Det Økologiske Fødevareråd og de to aktionsplaner fra 1995 og 1998.

Konferencen resulterede i en deklARATION, der blev underskrevet af de tilstedeværende ministre og 4 centrale europæiske paraplyorganisationer.

Deklarationen anmoder ministerrådet, EU-Kommissionen samt de europæiske regeringer om at sikre, at arbejdet med den europæiske aktionsplan iværksættes.

Inden for de kommende to år skal den europæiske aktionsplan:

1. Analysere barrierer og potentialer for den videre udvikling af produktion, forarbejdning, handel og forbrug af økologiske produkter i Europa.
2. Præsentere en konsensusbaseret og markedsorienteret strategi som inddrager alle interessenter i Europa som helhed, herunder Kommissionen, nationale regeringer, forbrugere, landmænd, producenter, detaileddet, NGO'er, forskningssystemet og andre central interessenter.
3. Dække alle aspekter vedrørende udviklingen af økologisk produktion i Europa, herunder miljøbeskyttelse, dyrevelfærd, forbrugeradfærd, markedsudvikling, fødevarer-sikkerhed, fødevarer-kvalitet, regulering, certificering, mærkning, forskning og international handel. Gennem de valgte temaer på konferencen er disse aspekter blevet behandlet, og en række anbefalinger er blevet formuleret. Disse bør anvendes i arbejdet med den europæiske aktionsplan.
4. Analysere forholdet mellem, på den ene side, mulighederne for videreudvikling af økologisk produktion, og, på den anden side, den fælles landbrugspolitik og andre internationale relationer, herunder WTO samt Codex Alimentarius.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der er tale om opfølgning på en konference.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget vil ikke blive hørt vedr. opfølgningen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

